GENEL-İŞ

onbeş günlük işçi gazetesi

emek

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN

İŞTAV

TÜRK-İŞ'İ KADERİYLE
BAŞBAŞA BIRAKMA KARARIMIZA
TÜM ÖRGÜTÜMÜZ

EVET

DEDİ

DANIŞTAY
işkolları yönetmeliğinde
yapılan değişikliğin yürütülmesini
DURDURDU

15 günün takvimi

25 HAZİRAN 1975 ÇARŞAMBA

- Cumhurbaşkanı Korutürk:"zor ve şidette özgürlüğe varıl - maz "dedi
- Eyüboğlu:Türkeş,her karanlık işin içinde olan bir kimsedir
- Gerede'de tutuklanan sanık sayısı 12'ye yükseldi.
- CHP'liler Çakmak'ın başkan vekilliği görevinden istifasını istediler.
- Meclisin 4 Temmuzda tatile girmesi cephe partilerinin oyları ile kabul edildi.

26 HAZİRAN 1975 PERŞEMBE

- Bütçe-plan Komisyonunda imam Hatiplerin Harp okuluna girmesi kabul edildi.CHP ve Genel Kurmay temsilcisi öneriye karşı çıktılar.
- CHP Parti Meclisi:"Halka yönetilen düşmanca girişimleri en etkin biçimde karşılamaya hazırız"
- Hindistan'da Muhalefet liderleri tutuklanıyor.
- Gerede sanıklarının beşi MSP'li ikisi ülkü ocaklı.

27 HAZİRAN 1975 CUMA

- Dışişleri ve İçişlerinde değişiklik yapıldı
- Diyarbakırdaki eri MHP'lilerin şehit ettiği tespit edildi.
- Meclis 30 günlük kıdem tazminatını kabul etti
- Mecliste ve Kuliste kavga oldu
- Demirel:(Atina ile ihtilafı başlatan Türkiye değildir)

28 HAZİRAN 1975 CUMARTESİ

- İstanbul'da Yüzbinlerin katıldığı mitingde,Ecevit:"Türkiye Faşist olmayacaktır" dedi
- Pr,Nevzat Yalçıntaş TRT Genel Müdürlüğünden istifa etti
- Demeç veren Demirel"Mitinglerin gayesi nedir seçim söz konusu değil ki "dedi
- CHP İstanbul Mitinginde Yüzbinler"Barış ve özgürlük" istedi.

29 HAZİRAN 1975 PAZAR

- Yazarımız Atilla İlhan,Yunus Nadi armağanını "SırtlanPayı"adlı romanıyla kaldı.
- Toprak ve Tarım Reformu Yasasının 112.Maddesin de yapılan değişiklikle Müsteşarlığın yetkisi kaldırıldı.Devlet , Toprakları kontrol edilmiyor.
- Yalçıntaş:Durumumun açıklık kazanmamış olmasından en fazla ben şikayetçiyim"
- Kara Kuvvetleri için Jeep,Reo-Dodge karışımı bir araç yapılacak

30 HAZİRAN 1975 PAZARTESİ

- Memur emekli maaşları artırıldı
- SSK Genel Kurulunda 500 bin işçinin kaçak çalıştırıldığı açıklandı.
- İşçi kıdem tazminatı yasası komisyonda değiştirildi.
- İmam Hatiplerin Harp Okuluna girmesi Mecliste reddedildi.
- Adana Belediye başkanı Bagatur ve yardımcısı Albey bir gangaster tarafından vuruldu.

I TEMMUZ 1975 SALI

- CHP"Hükümet,saldırganlara cesaret vermekte,zorbalığı meşrulaştırmaktadır."
- Emekli zammının az olması tepki yarattı
- ODTÜ yurtlarında arama yapıldı,43 öğrenci gözaltında
- SSK Genel Kurulunda bildiri dağıtan DİSK üyesi iki işçi gözaltına alındı.
- Haşhaş kapsülü kampanyası başladı,Erbakan'ın satın alınacak dediği afyon saplarına fiyat verilmedi.

2 TEMMUZ 1975 ÇARŞAMBA

- Geçen yıl 3,5 Milyar gelir vergisi kaçırıldı.
- Ankara İzmir yolunda iki otobüs çarpıştı 25 kişi öldü.
- CHP'liler Ahmet Çakmak'ı protesto etmek amacıyla meclis oturumunu terkettiler
- İş çevreleri,kredilerle 700 milyonluk genişlemeye yol açacak Cephe Hükümeti kararını "Yetersiz"buldular !

3 TEMMUZ 1975 PERŞEMBE

- Baykal:"Bu hükümet artık şeibe altındadır"CHP'nin İçişleri Bakanı hakkında verdiği gensoru önergesi cephe oylarıyla reddedildi.
- ABD'nin Türkiye'ye silah satış ambargosunu kaldırıp,askeri yardımı keseceği bildiriliyor.
- Demirel:"Her kasabaya bir fabrika kurmak gerek"
- İşçilere baştan savma ilaç yazıldığı bildirildi.
- Danıştay hükümet'inCem'le ilgili itirazını bugün görüşecek.Alacakaptan Demirel'i suçladı.

4 TEMMUZ 1975 CUMA

- Kadın memurlar 20 yılda emekli olma hakkı tanınırkenkadın işçilere bu hak tanınmadı.
- AP sözcüsünün MİT raporunu okuması üzerine CHP,Demirel için meclis soruşturması önergesi verdi.
- Danıştay Dava Daireleri Kurulu Cem'le ilgili yürütmeyi , durdurma kararının iptali istemini reddetti.
- Oleyis Sendikası da Türk-İş'ten ayrılıyor.
- SSK kredilerinin batmak üzere olan işverene değil,ihtiyaç içinde bulunanlara verilmesi istendi.

5 TEMMUZ 1975 CUMARTESİ

- Konya'da konuşan Ecevit:"Bu,halktan yana olmayan son hükümettir."
- Anayasa mahkemesi raportörüne göre 11 sayılı kararnamenin iptal edilişi Anayasaya aykırı.
- Dağda kurulan kamplarda "Nur eğitimi"yapılıyor.
- Basına kapalı yapılan bir konferans açılırken,delegeler , takke giyip Kur'an dinlediler.

6 TEMMUZ 1975 PAZAR

- Sayıştay Denetçileri:"Bugün TRT'yi işgal edenler yarın halka rağmen devleti işgal edebilirler"
- Erverdi ve Uğur,CHP'nin halk yararına yasalara yardımcı olacağını söylediler
- İncirlik üssündeki bazı malzemeleri İskenderuna sevkedilerek gemilere yükleniyor.
- Ecevit Uluslararası sorunları görüşmek için Romanya'yada vet edildi

7 TEMMUZ 1975 PAZARTESİ

- Ecevit TRT'nin siyasal yayınlarını eleştirdi.
- Oleyis Binasının kapısı kırıldı çekmece ve evrak dolapları arandı.
- Din eğitimi yapan kamplar konusunda Üç Bakana soru önergesi verildi.
- Dinsel dış gezi giderleri son üç yılda 2,5 kat yükseldi.

8 TEMMUZ 1975 SALİ

- Basılan din kamplarında "Nur kitapları "ele geçirildi.
- Türk Lirazı ABD Doları karşısında yüzde iki oranında devalüe edildi.
- Memduh Ekşi Türkeş'i "susmaya"davet etti.
- Kemal Güven Milet Meclisinin 2 yılda 3 ay 5 gün çalıştığını açıkladı.

9 TEMMUZ 1975 ÇARŞAMBA

- Ford,Temsilciler Meclisi üyeleriyle anlaşmaya vardı.
- Türkiye-Sovyet ekonomik anlaşması imzalandı
- Yeni kararlar bütçeye 30 Milyar lira yük getirdi
- Meclis 15 Temmuzda toplanıyor

GENEL-İŞ EMEK'İ OKU OKUT

TÜRKİYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın
Müdürü
Ertan ANDAŞ

★☆★

Bu sayıdan sorumlu
Yazıişleri Müdürü
Erol SARAÇOĞLU

★☆★

GENEL -İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL-İŞ
Basın Bürosunda
hazırlanmış
Dizgi ve filmler
Hitit Ajans'ta
Baskı
Doğuş Matbaasında
yapılmıştır.

★☆★

FOTOĞRAFLAR
GENEL-İŞ EMEK

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

İDAREHANE
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon:17 54 59-17 52 67
YENİŞEHİR
ANKARA

★☆★

YIL: 9-SAYI: 246
FİYATI: 50 KURUŞ
BASILDIĞI TARİH
15 TEMMUZ 1975

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
20 bin adet basılmıştır.

GENEL - İŞ EMEK

TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİ MİLLİYETÇİ CEPHE İKTİDARININ DÜDÜĞÜNÜ ÇALMAKTADIR

SENDİKAMIZ GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK İSTANBUL'DA 26 HAZİRAN GÜNÜ TOPLANAN MERKEZ YÖNETİM KURULUNUN ALDIĞI TÜRK-İŞ'TEN AYRILMA KARARINDAN SONRA, TÜRK-İŞ TARAFINDAN YAYINLANAN BİLDİRİYİ YANITLAMIŞTIR. BAŞTÜRK BASINA YAPTIĞI YAZILI AÇIKLAMADA HALİL TUNÇ VE EKİBİNİ "İŞÇİ SINIFI HAİNLERİ" OLARAK NİTELEMİŞTİR.

BAŞTÜRK'ÜN DEMECİ AYNEN ŞÖYLEDİR:

"Türk İŞÇİ SINIFININ yıllar yılı EN BÜYÜK ÖRGÜTÜ olma sıfatını taşımış bir kuruluşun yönetimini GASBETMİŞ bulunan Bay Halil Tunç ve takımı yanlış, yersiz ve kötü yönetimleri sonucu her geçen gün bilinçlenen işçi sınıfı ve sendikacılar karşısında, TÜRK-İŞ'in GÜNEŞ GÖRMÜŞ KAR gibi erimesi karşısında, paniğe kapılmışlar ve uyanan işçi sınıfı temsilcilerine karşı saldırıya geçmişlerdir.

Dünya sendikacılık tarihinde sayısız örnekleri görülmüş SARI SENDİKACILIK anlayışının en başarısız örneklerinden birini ülkemizde KÖTÜ KOPYA olarak yineleyen Bay Halil Tunç ve takımı, kısa bir süre sonra, EN ÇOK İŞÇİYİ TEMSİL EDEN KURULUŞUN bu niteliğini yitirmesinin acısını, daha şimdiden içlerinde duymaya başlamışlardır. Bu yüzden HAMAM DA ŞARKI söyler gibi, işçi sınıfı çıkarlarına ters düşen davranış ve uygulamalarına MİNAREYE KILIF GEÇİRİRCESİNE gerekçeler uydurmaya çabalamaktadırlar.

SERMAYE ve İŞVEREN çevreleriyle SARMAŞ-DOLAŞ, bu çevrelerin politik temsilcileriyle KUCAK KUCAĞA, işçi sınıfının tarihi gelişimine ters düşen tutumlarıyla, işçi sınıfına öncülük etmek gibi BOYLARINI AŞAN bir iddianın sahibi olan TÜRK-İŞ yönetiminin GASIPLARI, izleye geldikleri çirkin politikalarıyla, işçi sınıfının bölünmesine, parçalanmasına, salt iş kollarının değil, iş yerlerinin bile TÜRLÜ-ÇEŞİTLİ sendikalarca ayrık otu benzeri işgal edilmesine göz yummuş, İŞÇİ SINIFI HAİNLERİDİR.

Yıllar yılı, Türk İşçi Sınıfının politik tercihlerini saptırmak için ellerinden geleni ardlarına koymayan Rüzgar Horozu Bay Halil TUNÇ ve takımı, şimdi de, ele geçirdikleri Konfederasyon yönetiminde, kaderleriyle başbaşa kalmanın telaş ve heyecanı ile bölge toplantıları düzenlemekte ve EN BÜYÜK BİZİZ diyerek kendilerini avutmakta, işçi sınıfını da uyutacaklarını sanmaktadırlar.

Ne var ki, işçi sınıfı, kendisine yapılan ihanetleri asla unutmaz ve bağışlamaz...

Rüzgar şöyle esti mi, PARTİLER ÜSTÜ POLİTİKA, rüzgar başka türlü esti mi, İŞÇİ SINIFI EL BETTE Kİ SİYASİ TERCİHİNİ YAPACAKTIR türküsünü çağıran Rüzgar Horozu Bay Halil Tunç ve takımı, bu kezde son olarak bir kere daha yön değiştirmişler; Yönetim Kurulu adına yayınladıkları bildiri ile MİLLİYETÇİ CEPHE iktidarının düdüğünü çalmakta ve çıkar çevrelerinin sözcülüğünü üstlenme görevlerini sürdürmektedirler.

Yıllar yılı, Türkiye'nin en büyük DAR BOĞAZLARINDAN biri olan İSTİHDAM SORUNU konusunda en ufak bir çaba göstermeyen, KALKINMA konusunda İşçi sınıfının temsilcisi olarak KILINI KIPIRDATMAYI bile akıllarına getirmeyen ENFLASYONİST POLİTİKA'nın tüm emekçileri ezmesine ses çıkarmayan, İŞÇİ YATIRIM BANKASI'nın kurulması konusunda vurdum duymaz olan, PARTİZANLIK, DİN İSTİSMARCILIĞI, BÖLÜCÜLÜK, YARGI ORGANLARI KARARLARINA SAYGISIZLIK, karşısında DUT YEMİŞ BÜLBÜL gibi susan Bay Halil Tunç ve takımı, görülüyor ki şimdi birden bire dillenmişlerdir...

Dillenip de yaptıkları nedir?.. Bu konuda da söylenecek bir çift söz vardır:

Sermaye, çıkar ve sömürü çevrelerinin politik temsilcileri, sağcı partilerin oluşturduğu, sözüm ona milliyetçi, gerçekte ise, ümmetçi şeriatçı, gerici ve kapitalizmin avukatı iktidar karşısında, Bay Halil Tunç ve takımı son yayınladıkları bildiride şöyle demektedir. "Ülkemizde hızlı kalkınma için cidi çalışmalara bütün güçle girilmesi gerektiği sırada siyasal buhranlara itmek için gayret sarfedenler vardır."

SAYIN MUHBİR VATANDAŞLIK görevini de üstlenmişe benzeyen ve aslında öteden beri de bu işi meslek edinmiş olan Bay Halil Tunç ve takımı, bunu bilmelidir ki, savunuculuğunu yaptıkları, eteğine yapıştıkları MC iktidarı ile Türkiye'nin KALKINMASI olanağı yoktur..

Kalkınma sorunu, kalkınalım, demekle çözülecek bir sorun değildir. Kalkınma sorunu, ekonomik sorunlar, siyasal sorunlar çözülmeden gerçekleşemez. Siyasal sorunlar ise, MC iktidarı gibi sağcı iktidarlar elinde, gayri milli burjuvazinin, işbirlikçi sermayenin, kapitalizmin çok uluslu şirketlerin elinde çözülemez. Belki bu yoldan ağa babalarının kalkınması sağlanır, ama, bu kalkınma ancak FAŞİZAN yoldan, İŞÇİ ve KÖYLÜ sınıflarının, EMEKÇİLERİN ezilmesi, sömürülmesi, ÖZGÜRLÜKLERİN yok edilmesi pahasına olur.

Rüzgar Horozu Bay Halil Tunç ve takımı, hızlı kalkınmadan bunu anlıyorsa, ki başka türlü bir anlayış içinde olduklarını sanmıyoruz bilinmelidir ki, Türk İşçi Sınıfının gerçek temsilcileri olan Sendikacılar, bu anlayışa kesinlikle karşıdırlar.

Karşı oldukları içindir ki, yönetimi GASBEDİLMİŞ Türk-İş, Bay Halil Tunç ve takımı elinde GÜNEŞ GÖRMÜŞ KAR gibi erimektedir. Pek kısa bir zaman sonra ise, şimdi EN ÇOK İŞÇİYİ TEMSİL EDEN örgütün yöneticisi olmayı HAYAL BİLE edemeyecekлerdir. Bu böylece bilinmelidir.

Yorum

TUNÇ ve TAKIMI TABANIN SESİNE KULAK VERİN...

Kapitalist düzenin çarkının dişlileri arasında ezilmekten kurtulmak ve insanca bir yaşam sürdürebilmek amacı ile örgütlenen işçiler, önceleri sendikalarda toplanarak güç birliği yapmışlardır, daha sonraları da işçilerin birleşmesiyle kurulan bu sendikalar kendi aralarında bütünleşerek bir üst kuruluş, yani konfederasyon kurmuşlardır.

Ülkemizdeki işçi sendikalarının kurduğu bu üst kuruluşa Türk-İş adı verilmiştir. İşçi sendikalarının ve işçilerin sorunlarının çözümü için kurulmuş bulunan Türk-İş, başındaki yönetim kliğinin tutarsız ve işçi sınıfına ters düşen hareketleriyle giderek yozlaşmıştır. Türk-İş içindeki gerçek ve özgür sendikaların uyarıları bile Türk-İş yöneticilerini içine düştükleri ihanet çukurundan çıkarmaya yetmemiştir. Türk-İş yöneticileri, başta, esen yele göre yön değiştirmekle tanınan Rüzgar Horozu Bay Tunç ve takımı, işçi sınıfının sorunlarıyla uğraşacağı yerde, ve asıl görevleri, de bunu gerektirdiği halde, tam tersi bir davranışla sermaye sınıfının ve onun isteği ile kurulan MC hükümetinin düdüğünü öttürmeye devam etmektedir.

Böyle olduğu içindir ki, sendikamız GENEL-İŞ, İcra ve Yönetim Kurulu toplantısında Türk-İş'ten ayrılmayı kararlaştırmıştır. Bu karardan sonra etekleri tutuşan Türk-İş'in faziletsiz yöneticileri ne yapacaklarını şaşırmış bir durumda laflar etmektedirler. Rüzgar Horozu Bay Tunç, sendikamızın ayrılma kararından sonra parçalanacağını söyleyerek kendisini avuturken, genel sekreteri Bay Şide de Türk-İş'ten ayrılma olmadığını açıklayabilmektedir.

Bay Tunç şunu iyi bilsin ki, GENEL-İŞ, Türk-İş'ten ayrılmakla parçalanmayacak daha da güçlenecektir. İşçilerimiz artık, eski işçiler değildir. Tabanda başlayan uyanma bunu göstermektedir. Bu uyanış Tunç'un koltuğunu bile tehlikeye düşürmüştür. Şike grevlerle işçileri uyutmanın zamanı geçmiştir.

Rüzgar Horozu Bay Tunç ve kuyruğu Bay Şide kulaklarını gerçeklere tıkamayıp ta GENEL-İŞ'in düzenlediği bölge toplantılarından gelen sesleri duyabilselerdi böyle asılsız iddialarda bulunmazlardı. İzmir'den yükselen ses dalgaları Türk-İş'ten ayrılma kararımıza tüm örgütün "EVET" dediğini taşıyordu Başkent'e ve bütün yurda... Bursa, Gaziantep, Diyarbakır, Sivas'tan da aynı sesler yükseldi hemen ardından.. Telefon başında oturan görevliler yurdun dört bir yanındaki örgütümüzden gelen "Türk-İş'ten ayrılma kararına, EVET seslerini aktarıyorlardı yöneticilere.

Bay Tunç ve takımının GENEL-İŞ'i parçalayarak güçsüz düşürme çabaları, geri tepmiştir.

Tabandan gelen sesler bunu göstermekte ve asılsız iddialarda bulunan Türk-İş yöneticilerine de gereken yanıtı vermektedir.

Türk-İş yöneticilerine bir yanıtta Danıştay'dan gelmiştir. Danıştay, İş kolları yönetmeliğinde yapılan değişikliğin yürütmesini durdururken, GENEL-İŞ'in haklılığı bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Bay Tunç ve takımı hala masa başı hesaplarıyla uğraşmaktadırlar. Bakalım şimdi hangi dala sarılacaklardır.

Genel-İş emek

Danıştay, işkollarında yapılan değişikliği durdurdu

TÜRK-İŞ'İN, GENEL-İŞ'İ PARÇALAMAK AMACI İLE İŞKOLLARI YÖNETMELİĞİNİ DEĞİŞTİRME ÇABALARI GERİ TEPTİ...

MC Hükümeti ve yandaşı Türk-İş, Devrimci GENEL-İŞ Sendikasını parçalamak amacıyla işkollarında ortaklaşa değişiklik yapmışlardı. Amaçları; MC yanlısı sarı sendikaları güçlendirmek kendilerince devrimci GENEL-İŞ'i yıpratmaktı.

Bu değişiklik çalışmalarını günü gününe izleyen GENEL-İŞ yöneticileri yönetmelik değişikliğinin 5 Temmuz günü yayınlanmasından sonra yargı organlarına müracaatla bu uygulamanın durdurulmasını istemişlerdir.

Danıştay'a yapılan bu itirazdan sonra sonuç alınmış haklılığımız bir kez daha ortaya konmuştur. Danıştay sekizinci dairesinin esas no:1975/126I sayılı kararı ile bu kötü amaçlı MC hükümeti uygulamasının yürütmesini durdurmuştur.

Bu karardan sonra MC ve yandaşı Türk-İş'in tüm davranışları Türk toplumunun çıkarlarına karşıdır. İşçi sınıfına ihanet etmekten çekinmeyen Türk-İş yöneticilerinin tezgahladığı bu oyun uzun sürmemiştir. En güzel cevabı yargı organından almışlardır. Sermaye ve MC yanlısı sarı sendikacı TUNÇ ve takımı acaba şimdi ne yapmayı düşünüyor?

Yargı organının verdiği bu kararı saygıyla karşılayabilecekler mi acaba MC ve Yandaşı TÜRK-İŞ'çiler.

Danıştay sekizinci dairesinin bu konudaki kararı şöyledir:

".... Uluslararası normlarda ve işçilerin Türkiye'deki sendikalaşma durumunda 17. 3. 1974 tarih, 14802 sayılı resmi gazetede yayımlanan yönetmelikten sonra meydana gelen değişikliklerin neden ibaret bulunduğunun davalı Bakanlıktan sorulmasına ve ara kararı alınıp yeni bir karar verilinceye kadar yürütmenin durdurulmasına oybirliğiyle karar verildi. "

Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararından sonra, Sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK bu konuda şunları söylemiştir:

"İşçi sınıfının ve çalışan tüm insanların sorunlarına sırt çeviren, emeğe saygıyı hiçe sayan, ama çıkarcı grupların sözcülüğünü yapmaktan da kaçınmayan MC hükümeti ve yandaşı sarı sendikalar, Türk-İş'in işçi sınıfı haini olduklarını her fırsatta söylediğimiz basiretsiz yöneticilerini de yanlarına alarak, Genel-İş'i parçalamak amacı ile, İşkolları Yönetmeliğini değiştirme çabaları geri tepmiştir.

Belediyelerde çalışan işçilerin tek bir çatı altında örgütlenmesinden korkan MC hükümeti, sarı sendikalar ve Türk-İş yöneticileri, İşkolları Yönetmeliğini değiştirerek belediye işçilerini parçalamayı hedef almışlardır. Hele belediye işçilerinin GENEL-İŞ gibi güçlü ve devrimci bir işçi sendikasında bütünleşmesi bu çevrelerin korkulu rüyası olmaya başlamıştır. Bu nedenledir ki yetkilerini de aşarak İşkolları yönetmeliğinin 34. sıra numarasını değiştirmeyi gerekli görmüşlerdir.

İşkolları Yönetmeliğinin değiştirilmesi için yasal bir neden yokken yapılan bu değişiklik konusunda DANIŞTAY'a başvurarak yürütmenin durdurulmasını istememiz üzerine, Danıştay Sekizinci Dairesi davayı inceleyerek yürütmenin durdurulmasını oybirliği ile kararlaştırmıştır. Bu da gösteriyorki hak doğrudan yanlı çıkmakla kalmayıp, haklı etmektedir. Bu politik işlem, her zaman saygılı olduğumuz yargı organlarından, hak ettiği yasal tokadı yemiştir.

İşte kanıtı:

Danıştay Sekizinci Dairesi'nin 9.7.1975 gün ve esas No: 1975/126I sayılı kararının yürütmeyi durdurma gerekçesi şöyledir:

".... Uluslararası normlarda ve işçilerin Türkiye'deki sendikalaşma durumunda 17.3.1974 tarih, 14802 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelikten sonra meydana gelen değişikliklerin neden ibaret bulunduğunun davalı Bakanlıktan sorulmasına ve ara kararı cevabı alınıp, yeni bir karar verilinceye kadar yürütmenin durdurulmasına oybirliği ile karar verildi..."

Danıştay'ın bu kararından sonra MC hükümetinin Çalışma Bakanı ve Türk-İş yöneticileri ile yandaş sendikaların sarıldıkları dalların kırıldığını, tezgahladıkları oyunların iflas ettiğini kamuoyuna saygıyla duyururuz."

NEDEN BU SUSKUNLUK?

hasan basri akgiray
İstanbul Milletvekili

M. C. Hükümetinin oluşmasından sonra, iki ayı aşan kısa bir süre içinde, iktidar ortaklarından MSP ve onun genel başkanının çağ dışı davranışları giderek artmış, Anayasa'nın laiklik ilkelerine temelden ters düşen bir tutum içine girmiştir.

Gerçekten, Başbakan Yardımcılığı gibi devlet yönetiminde önemli yetkilerle donatılmış bulunan bu partinin genel başkanı, tüm kadrosu ile, toplumumuzu yüz yılların karanlıklarına çekme çabası içinde girişimlerde bulunmakta, demeç ve önerileri ile yüreklerde burukluk, kafalarda kuşku yaratmaktadır.

Kanımızca, bir siyasi partinin bu tür davranışlarda bulunması Anayasa'mızın 57. maddesine aykırıdır. Maddenin açık hükmüne göre partinin kapatılması gerekir.

Gerçi, bir bölüm aydınlarımız, siyasi parti kapatmanın geçerli bir yol olmadığını, sorunun daha çok ekonomik ve eğitimsel olduğunu savunmakta ve örnek olarak Demokrat Parti ile Milli Nizam Partisi'ni göstermektedirler. Gerçekten DP'nin kapatılması ile AP'nin uzun süre iktidar olduğu, MNP'nin kapatılması ile MSP'nin daha güçlü olarak ortaya çıktığı bir olgudur. Bu nedenle parti kapatmanın yararlı olamayacağı savına katılmamaya olanak yoktur. Ne var ki, bir siyasi partinin, Anayasa ve yasalara aykırı davranışlarına sessiz kalmanın da sorunu çözemeyeceği bir yana, daha da kör düğüm edeceği kaçınılmazdır. Böyle bir düşünce, bizi (Toplumda mülkiyet düzeni düzeltilmedikçe, üretim ilişkileri adil bir biçime sokulmadıkça hırsızlık suçunun cezalandırılmasında yarar yoktur) sonucuna götürür ki, böyle bir sonuca katlanmak olanaksızdır.

Anayasa'mızın 57'nci maddesi "Siyasi partilerin, tüzükleri, programları ve Faaliyetleri, insan hak ve hürriyetlerine dayanan demokratik ve LAİK Cumhuriyet ilkelerine... Uygun olmak zorundadır. Bunlara uymayan partiler kapatılır." Kesin hükmünü koymuştur.

T. C Yasasının 163'ncü maddesi de, laikliğe aykırı olarak, devletin, içtimai nizamını kısmen de olsa, dini esas ve inançlara uydurmak amacı ile veya siyasi menfaat ve şahsi nüfuz temin ve tesis eylemek maksadı ile dini ve dini hissiyatı alet ederek dernek kurmayı ve propaganda yapmayı cezalandırmıştır.

Bu açık ve kesin yasaklamalara karşın, bir siyasi partinin Genel Başkanı, İmam-Hatip okullarının, ilkokulları da içine alan biçimde düzenleneceğini, ve temel eğitimin bu okullarla sağlanacağını önerebilmekde, harpokullarını da kapsayan tüm yüksek öğrenimden önce, imam Hatip okullarında eğitim görmeyi gerekli bulduğunu söyleyebilmekte, ve bu amaçlara yönelik yasa tasarılarını meclislere verebilmektedir.

En bağnaz islâm ülkeleri bile, dış temsilcilerini çağdaş eğitimden geçmiş aydın kişiler arasından seçerken, bir bölüm elçilerimizin din eğitimi görmüş kimseler olması koşulunu getirebilmektedir.

Lâik Cumhuriyet ilkelerinin uygulanması bir Anayasa hükmü olan ülkemizde, her devlet dairesinde bir mescit yaptırılmakta, dini bayramların bir gün öncesi, resmi tatil olarak yasalaşmakta, pazar yerine cuma gününün hafta tatili olarak yasalaşması önerilmektedir.

Görüldüğü gibi, kara devrim habercileri, lâik Cumhuriyete doğrudan savaş açmayı göze alamamakda, önce onu kenarından köşesinden, kemirmeyi, elverişli ortamı sağladıktan sonra da karanlık amaçlarını sağlamayı düşünmektedirler.

Toplumumuzu geçmiş yüzyılın karanlıklarına çekmek isteyen bu çağ dışı tutum ve davranışlara dur diyecek görevlilere, emekçilerin dergisinin bu köşesinden sesleniyor, lâik cumhuriyeti koruyan yasaların ivedilikle uygulanmasını istiyoruz.

TÜRK-İŞ'E NEDEN SAĞCI, İŞÇİ SINIFI HAİNİ VE SARI DİYORUZ...

işte belgesi

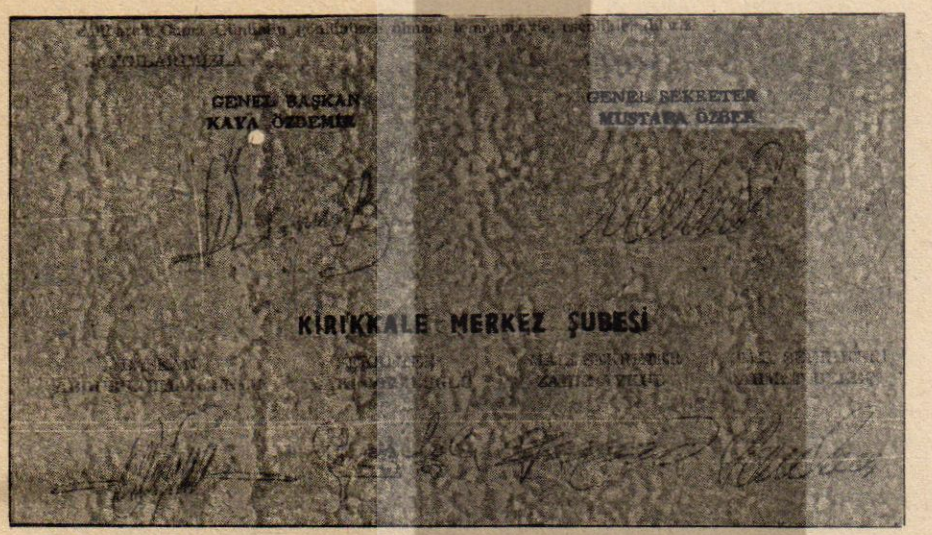

Değerli okurlarımız, ekmeklerini alın teri ile kazanan işçi kardeşlerimiz. Bu köşeden sizlere seslenirken bu kez hem üzgün, hem de neşeliyiz.

Üzgünüz, çünkü toplumların öncüsü olan işçi sınıfımızın yönetiminde öylesine basiretsiz, öylesine gerici, işçi düşmanı, çağdışı kişiler söz sahibi olduklarını iddia etmektedirler ki bu gerçekler ve iddialar karşısında, işçi sınıfının gerçek temsilcileri olarak üzülmekten de öte kahroluyor insan. Olayın bir başka ilginç yönü de, yıllar yılıdır bu basiretsiz ve işçi sınıfının sorunlarına sırt çeviren, fikirleri ve tuttukları yol işçi sınıfının ideolojisi ile ters düşen zavallıcıkların halâ iş başında bulunmalarıdır.

Neşeliyiz, çünkü işçi sınıfımızın, gerçek temsilcileri oldukları iddiasıyla yönetime ipotek koyanların asıl yüzleri her geçen gün biraz daha gün ışığına çıkıyor. İşçi sınıfımızın bu çirkin yüzleri görmesine, daha çok, kendi hareketleri neden oluyor. Bu hareketler karşısında işçi uyanıyor, köylü uyanıyor, tüm emekçiler uyanıyor. Sevincimiz, neşemiz bundandır işte.

Bu yazının yazıldığı masanın üstünde bir bildiri var varakpare var şu anda. Yukarıya "TÜRK-METAL SENDİKASI BAŞKANLIĞINDAN" diye başlık atılmış. Sağ üst köşesinde de, Türk-Metal Sendikası'nın amblemi Yarım hilâl içinde bir it mi, kurt mu olduğu pek anlaşılamayan hayvan başı ile altında çark ve fabrikayı simgeleyen bir çizelge.

Türk-Metal Sendikası'nın tayinle iş başına getirilen Genel Başkanı Kaya Özdemir ve kendisinden farklı olmayan takımının imzalarını taşıyan bir bildiri bu önümüzdeki masada duran.

Kaya Özdemir'i hatırlamışsınızdır.. Türkiye'nin en büyük ve en güçlü işçi üst kuruluşu olduğu iddia edilen Türk-İş'in Eğitim Genel Sekreteridir Kaya Özdemir.. Bay Özdemir ve aynı kafa yapısına sahip olan takımı demokrasiye ters düşen, insancıl duyguları hiçe sayan, işçi sınıfının varlığını bile kabul etmeyen bir zihniyetin savunuculuğunu ve de sözcülüğünü yapmaktadırlar. Diktatörjiminden yanadırlar. Özgür düşüncenin, özgür yaşamın karşısındadırlar. Ve de Kaya Özdemir Türk-İş'in Eğitim Genel Sekreteri, takımı da aynı üst kuruluşa üye olan sağcı, diktacı, sermayeden yana ve sarı sendikanın yöneticileridirler.

Türkiye'nin en güçlü işçi sendikalarının başında gelen ve özgür devrimci sendikal anlayışından, önüne çıkan tüm engellere karşı en küçük bir ödün vermeden ve sapmadan inandığı yolda yürüyen GENEL-İŞ, Türk-İş'i ve onun koruyucu kanatları altında aldığı sarı sendikaları işçi sınıfının hainleri olarak tanımladığı için, bir çok iftiralara hedef alınmıştır. GENEL-İŞ, söz konusu sarı sendikaları ve işçi sınıfının sorunlarının çözümünden uzak Türk-İş yöneticilerini böyle adlandırdığı, işçi sınıfı hainleri olarak tanımladığı, işçi düşmanı olarak ilân ettiği için, GENEL-İŞ'e karşı cephe alanlar ve GENEL-İŞ'i parçalamak hevesine kapılanlar, önümüzde duran bu bildirinin hangi amaçlarla yazıldığını nasıl açıklayacaklardır, merak ediyoruz. Bay Kaya Özdemir ve takımının imzalarını taşıyan bu ibret belgesi, GENEL-İŞ'in yerden göğe kadar haklı olduğunu kanıtlamaya yetmektedir.

NE DİYORLAR BİLDİRİDE?

Bu bildiri, daha doğru bir deyişle, bu ibret vesikası Ankara'nın en büyük ilçelerinden birisi olan ve binlerce işçinin çalıştığı bir yerleşme merkezi Kırıkkale'de Yeni Metal-İş Sendikası ile Türk-Metal sendikası arasında anlaşmazlık çıkmıştır. Bağımsız olarak mücadelesini sürdüren Yeni Metal-İş Sendikası greve gidilmesini istemiş, komandoların hakim olduğu ve Kaya Özdemir'in başkanlığını yaptığı sarı Türk-Metal Sendikası ile grev gidilmesine karşı çıkmıştır. Grev oylaması yapılmazdan önce, durumu kendileri açısından değerlendiren ve hiç de iyi görmeyen dikta özlemcisi, Türk-Metal Sendikası yöneticileri, bir bildiri hazırlamışlar ve işçilerin grev katılmamalarını istemişlerdir. Yani Türk-İş Eğitim Genel Sekreteri ve tayin ile başına getirilen Bay Kaya Özdemir ile takımı, işçinin elinde bulunan ve en etkin silâhı olan grev hakkını almaya çalıştığı için sarı sendika diyoruz Türk-İş'e ve Türk-İş'in düdüğünü öttüren sendikalara...

Türkiye'nin en büyük işçi üst kuruluşu olduğunu, işçilerimizin tek gerçek savunucusu, temsilcisi olduğunu iddia eden Rüzgar Horozu Bay Halil Tunç'un kimlere hizmet ettiği artık iyice su yüzüne çıkmıştır. GENEL İŞ'i devrimci çizgisinden koparmak için her türlü düzenbazlığa baş vuran Bay Tunç, sağcı sendikalarla ve sermaye sınıfı ile kucaklaşırken, kurt ulumaları ile devrimci güçlere saldıran bir sarı sendikanın da güçlenmesi için elinden geleni ardına koymamaktadır. Bay Tunç esen yele göre yön değiştirmeye devam ederken, kendi takımına ya hakim olamamakta, ya da bunu bir politik oyun olarak sergilemektedir. Bu her iki yolda Türk-İş'in başında bulunan, işçi sınıfının temsilcisi olma niteliğini çoktan yitirmiş kişilerin artık tabana hükmedemeyeceklerini kanıtlamaktadır. Esen yele göre yön değiştiren Bay Halil Tunç, bir ağızdan haykırıp şike grev düzenlerken, onun Eğitim Genel Sekreteri olan Komando Kaya Özdemir işçileri greve "HAYIR" demeye çağırmaktadır. Yalnız bu durum bile Türk-İş'in bugünkü yöneticilerinin yerini ve ölçüsünü göstermeye yetmektedir. Bir taraftan, tabandan yükselen seslere kulak kabartarak ve bunun değerlendirmesini yaparak, şike grevler düzenleyerek tabanı uyutmaya çalışacaksın, öte yandan işçileri greve hayır demeye çağıracak ve elindeki tek silâhını alarak, sermayenin kucağına oturtacaksın. Bu hareket işçi sınıfımızın onuruna ve adına gölge düşürmez mi Bay Tunç ve Bay Özdemir?

Kaya Özdemir ve takımının imzasını taşıyan, önümüzdeki bu ibret vesikasından bazı pasajlar alalım ve görelim Türk-İş yönetiminin düştüğü hazin durumu...

Kaya Özdemir ve takımının imza koyduğu Türk-Metal Sendikası bildirisinde grev oylamasına katılacak işçilerden dikkatli olmaları ve sandığa "HAYIR" oyu atmaları isteniyor.

Dahasonra şöyle deniliyor, önümüzdeki bu kirli çarşafta :

"MÜBAREK CUMA GÜNÜ BİSMİLLAH ÇEKEREK, SANDIK BAŞINA VARDIĞINIZDA "HAYIR" PUSULASINI SANDIĞA ATARAK BİRAN ÖNCE YENİ METAL-İŞ DENİLEN SÖZDE SENDİKAYI YETKİSİZ HALE GETİRİNİZ VE GÜÇLÜ SENDİKANIZ TÜRK METAL'İ YETKİLİ KILINIZ."

Komando zihniyetli Türk Metal Sendikasının bu denli saçmalarından sonra daha bir sürü zırvalar sıralanıyor ve sonunda da şu cümle ile sonuçlanıyor bildiri:

"MÜBAREK CUMA GÜNÜNÜN GÖNLÜNÜZCE OLMASI TEMENNİSİYLE, ESENLİKLER DİLERİZ."

Yukarıda aldığımız bu iki pasaj bile anlatmak istediklerimizden çok daha fazlasını anlatmıştır.

Ülkemizdeki işçi sendikalarının en büyük üst kuruluşu olduğu iddia edilen Türk-İş Eğitim Genel Sekreterinin yediği naneye bakınız.. İşçileri, mübarek cuma gününde greve hayır demeye çağırıyor. Ondan sonra da kalkıp işçilerin gerçek temsilcileri olduklarını iddia ediyorlar.

Ve biz GENEL-İŞ olarak, bu davranışlardan ötürü Türk-İş'e sarıdır diyoruz.

GREV NEDİR?

GREV, işçi sınıfının sermaye sınıfı ve sağcı, yani sermayeden yana iktidarlar karşısında emeğinin gerçek değerini tam olarak alabilmesi için kullandığı en etkili silâhıdır. Patronlar işçilere haklarını teslim etmeye yanaşmadıkları zaman, işçiler grev yapmak suretiyle patrona ekonomik baskı yapar ve bu şekilde haklarını alırlar.

Kırıkkale'de de aynısı yapılacaktı Emeğinin gerçek karşılığını alamayan Metal işçileri greve giderek haklarını almaya çalışacaktı.. Ancak, sermaye sınıfının düdüğünü çalan ve aslında sermaye sınıfı tarafından kurdurulan Kaya Özremir'in de başkan olarak tayin edildiği Türk-Metal Sendikası, işçileri greve hayır demeye çağırırken, gene sermaye sınıfının düdüğünü çalmaya devam ediyor. İşçinin patron karşısındaki en etken silâhını, elinden almaya çalışıyor.

Bu durum karşısında renkler de, karakterler de, kimin kimden yana olduğu da iyice belli olmuştur. Ve biz bunun içindir ki, Türk-İş'e sarıdır diyoruz.

Rüzgar Horozu gibi esen yele göre yön değiştiren Bay Halil Tunç ve takımının çırpınışları boşunadır artık. İşçi sınıfımız uyanmıştır, uyanmaktadır. İşçi sınıfımız kendisini temsil yeteneğini yitirmiş ve kendisinden yıllarca gerilerde kalmış Tunç yönetimine notunu vermiştir. Ve öyle görülmektedir ki, işçi sınıfımız Tunç yönetimine verdiği not yüz üzerinden bir HİÇTİR!...

Görünen köy klavuz istemez...

uydulaşma üzerine

Osman Nuri KOÇTÜRK

Bazı bilginler insanınbinlerce yıl önce dörl ayağı üzerinde yürüyen ve yalnız bitkisel yiyecekle beslenen maymun benzeri bir yaratık olduğuna inanıyorlar. Bu yaratık el yemeyi öğrenmiş, ondan sonra iki ayağı üzerinde, doğrularak, ön ayaklarını el gibi kullanmaya başlamıştır.

Zamanla beyninin hacmi ve fiziksel ağırlığı, bir taraftan da düşünsel yeteneği artan insanoğlu, becerili ellerini kullanarak bu günkü uygarlığın mimarı oldu. Doğayı değiştirebilen teknolojik güce ulaşan insan beyni eğitimle elkinliği keskinleştirilmiş olan insan zekası, çevremizde tanığı olduğumuz tüm iyilerin ve tüm kötülerin yaratıcısıdır.

İnsanoğlu bu çizgi üzerinde gelişirken, öncelikle hayvanları hegemonyası altına almış, onların, gücünden, etinden, sütünden, derisi ve yumurtasından yararlanmak için evcilleştirmeyi düşünmüştür. Bağımsız, refleksleri güçlü bir yaratık olan köpek insana yanaşarak ona teslim olanlardan biridir. İnsanın kendi için ürettiği besinlerin artıkları ile yorulmadan ve çaba harcamaksızın doymaya başladıktan sonra, efendisine sadakat duygularıyla daha çok bağlanan, bu yaratık, bildiğimiz gibi köpekleşmiş, insanın uşağı, mal ve servetinin bekçisi olmuştur. Başka bir anlatımla bulgular, insanın otyiyen bir yaratık iken, et yemeye başlamakla, olumlu bir evrim çizgisi izlediğini, gücünün ve yeteneklerinin artlığını gösterirken, elle beslenen bir yaratık olan köpeğin insanın iradesi altına girdikten ve ekmekle beslenmeye, (bitkisel yiyecek), başladıktan sonra, tutsaklaştığını, geriliediğini, uşaklaştığını göstermektedir. İnsanın olumlu evrimini ve köpeğin köpekleşmesini sadece biyolojik oluşumlara ve beslenme biçimine bağlamak şüphesiz yanlış, hiç değilse eksik olur. Bunun ötesinde, toplum halinde yaşamanın, sosyal, siyasal, ekonomik baskıların, çevrenin eğitim ve koşullandırmaların, birey, özellikle insan üzerinde etkilerini inkar edemeyiz. Bu nedenle et yiyen insanlaşır; ekmek ve tahılla beslenme insanı yumuşatır ve tutsaklaştırır diye bir kural getirmek olası değildir.

Ancak beslenme tarzı ve biyolojik koşulların canlılarınevrimini etkilediğini, hiç değilse yavaşlattığını söylemek mümkündür. Emperyalizm bu bilimsel bulguyu değerlendirmekte, geri bırakılmış toplumları hayvansal protein kaynaklarından yoksun, tahıla dayalı bir beslenme düzeni içinde tutarak uysallaştırmaya ve tutsaklaştırmaya çalışmaktadır. Biz bunu daha önce yayınlanan kitaplarımızda uzun uzun açıkladığımız için burada tekrar etmek istemiyoruz. (1, 2, 3, 4)

İnsan:

İnsan canlılar piramidinin doruğunda yer almış, özgür, bağımsız ve kendi yaşamını kendi olanaklarıyla sürdürebilecek yetenekte üstün bir yaratıktır. Özgürlük ve bağımsızlığımız kendi yaptığımız yasalarla sınırlıdır. İnsan olarak doğmuş olmanın kazandırdığı haklar, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi, Anayasalar ve yasalarla belirlenmiştir. Çağdaş insan bunların tümünü ve eksiksiz olarak kullanmak için herşeyi yapar, yapmalıdır da...

Demokratik düzende, kişilerin, ve kesimlerin, insan gibi yaşama, özgürlük ve bağımsızlığını koruma mücadelesi duraklamadan sürer. Kendini İnsanüstü (Super-Man) bir yaratık zannetme evhamına düşerek, başkalarına tepeden bakma, halkı, işçiyi, köylüyü, ve yoksul çoğunluğu korkularak, veya artıkları ile besleyerek köpekleştirme yanılgısı içinde olanlar, yaradılışı köpekleşmeye elverişli olan bir azınlık üzerinde başarılı sonuçlar almış olabilirler. Bu azınlık korku saçan politikacıyla, halktan çaldığı milyonları, vakıflar aracılığıyla yoksullara dağıtarak hamiyetli vatandaş, rolü oynayan patron grubunun malını bekçisi ve sadık savunucusu da olabilir. Fakat bütün toplumu köpekleştirmek ve hegemonyayı sürdürmek mümkün olamamıştır. Belirli bir azınlığı ekonomik ve sosyal baskılar, politik koşullandırmalar, tek yanlı dengesiz beslenme, biyolojik operasyonlar ile iğdiş ederek, uyurgezer kişiler haline getirmek ve robot gibi kullanarak, istismar etmek olasıdır.

Bu zaman zaman yapılmıştır da... Ancak toplumun bütün kesinlerini, işçileri, köylüleri, özellikle genç kuşakları, gerçekten yana ve bilime saygılı bilim adamlarını, özgürlüğüne düşkün ve onun için herşeyi göze alabilecek yapıda olan çoğunluğu insanlıktan çıkararak binlerce yıl geriye götürmek, onları dört ayağı üzerinde yürüyen maymunlara dönüştürmek mümkün değildir.

Köpek:

Patronunun artıklarıyla beslenerek, yorulmadan, çalışmadan, kağnı gölgesindeki il gibi, bütün gün uyuyan insanlık dışı kaygusuz bir yaşam sürdürmeyi yeğleyen azınlığın gün gelip insan olmanın bilincine varacaklarını, tutsaklıktan ve robotluktan bezip, kendi değer yargılarını kullanacaklarını ümit ediyoruz.

İnsan, insan olarak yaşamak için yaratılmıştır. Bunu hissettirmenin ve insan gibi yaşamayı benimsemenin yolu çalışmaktan geçer. Alın teri ve göz nuru dökerek kazanılan birkaç kuruşla ekmeğinizi helal edip böylece beslenemiyor, malının bekçiliğini yaptığınız kişinin artıklarıyla doyunuyorsanız, özgürlük ve bağımsızlığın tadını tatmak zordur ve böyle bir gereksinme duymazsanız, duyamazsınız zaten...

Ne kediyi ne köpeği kınayacak ne de arslanla kaplanı ya da fili övecek değiliz. Bu yaratıkların tümü Doğa düzeni içinde kendilerine düşeni sadakatla yapan masum yaratıklardır. Demokratik ülkelerde eşeğim, filin, bizim toplumumuzda alın, horozun, koçun siyasal partilerce amblem olarak kullanıldığı bir dönemi yaşıyoruz.

Köpek uysallığı, kendi nankörlüğü, eşek sırtına vurulan yükü tepki göstermeden taşıma sabrını, arslan ve kaplan yiğitliği temsil etmekte, bu anlayış, kültürden kültüre, toplumdan toplumadeğişmektedir. Siyasal baskıların artlığı ve yönetimdeki kişilerin açıkça eleştirilemediği, dönemlerde, büyük yazarlar kendi söyleyemediklerini hayvanlara söyletliler. Her hayvan bir insan cıl davranışın simgesi oldu. Tilkinin kurnazlığı, karganın aptallığı, kaplumbağanın yavaşlığı, aslında konuşamayan bu yaratıkların kendi aralarındaki muhayyel söyleşileri insanoğluna çok şey öğretmiştir. Bugün çevreyle insan arasındaki ilişkileri inceleyen 'ekoloji' bilimi sayesinde, hayvanla insan arasındaki ilişkiler üzerine daha çok şey biliyoruz. Tıpkı insan gibi her hayvanın ve hatta hayvancığın, doğal dengenin korunması ve sürdürülmesinde kendine özgü bir görevi var. Bir bakıma insanın var olmasına yardım eden tüm yaratıklara şükran borçluyuz.

Bu nedenle köpekleri ve köpek olarak yaratılmış olan masum canlıları küçümsemek istemiyoruz. Acıklı olan ve dengeyi, bozan insanın köpekleşmesi, ya da köpeğin insan olmaya kalkışmasıdır.

İnsan Müsveddeleri:

Tarihin akışı içinde parayı, üretim araçlarını, diploma ve diplomalıyı ele geçirmiş, başka bir şeyi olmadığı halde kendini insan ve hatta insanüstü zannetme yanılgısına düşmüş kişiler, kesimler, toplumlar tanıyoruz. İhtiyacından fazla üreten ve üretim artıkları bulunan bu kişiler, kesimler ve toplumlar, çeşitli oyunlarla ele geçirdikleri mal ve parayı dağıtarak, önce yoksul bıraktıkları kişileri ve toplumları açlık sınırına kadar getirdikten sonra bir lokma ekmek vererek köpekleştirebileceklerini zannettiler.

İkinci Dünya Savaşından sonra kapitalizm ve emperyalizmin, sık sık devreye soktuğu köpekleştirme operasyonları, yapısı elverişli olanları köpekleştirmiş kendilerini artıklarıyla doyuranlara sadakatla bağlanarak mallarının bekçiliğini yapanlar, kişi, kesim ve toplum olarak belirlenmiştir.

Ancak ne tahılla beslenmenin, ne de tek yanlı eğitim ve koşullandırmaların insan olduğunu unutturamadığı kişiler, kesimler, ve toplumlar, dün olduğu gibi bu gün de bütün zindelikleriyle ayakta duruyorlar. Milli gelirden payına düşen miktar yüksek olduğu için kendini insanüstü bir yaratık zannederek Dünya'ya düzen vermeye çalışan bazı ekonomik toplumların bireyleri, kurtuluşu eroin ve esrarda araştırıyor. Aslı nesli ve kökeni gibi, Dünya görüşü henüz belirlenmemiş, insana sevgi duymayan insan müsveddelerinin oluşturduğu bir toplumun, bütün dünyayı köpekleştirmesi ve artıklarını dağıtarak başarıya ulaşması beklenemezdi. Petrol ambargosu devam edersa, besin maddelerini ekonomik ve politik bir silah gibi kullanacaklarını duyurarak, yoksul toplumları açlıkla tehdit edenlerin, insan yığınlarını köpekleştirme ve varlıklarının bekçiliğini yapan sürüler haline dönüştürme umudu kökünden, yıkılmıştır. Uzak Doğu'nun hakir ve küçük görülen insanlarından, sonra, horlanan, aç bırakılan, sömürülen bütün toplumlar, özellikle Üçüncü Dünya ülkeleri, kendini efendi zannedenlere iyi dersler, veriyorlar şu günlerde...

Ne ekonomik operasyonlar, ne ekolojik uygulamalar beklenen sonuçları vermemiş, insanın ayrılmaz parçası olan özgürlük ve bağımsızlık için verilen mücadelede insan olanlar, insan müsveddelerine karşı muzaffer olmuşlardır. Her ulus kendi toprakları üzerinde kendi olanakları ile yetinerek, çalışarak, birbirini severek var olmak ve varlığını sürdürmek istiyor. Altın eşiklinin, gümüş eşikliye muhtaç olduğu bir ortamda, tüm insanların eşit haklarla donatılmış olduklarına ve demokrasiye inanmak zorundayız. Buna yanaşmayanlar, insanüstü yaratıklar olduğu için insanüstü bir yaşam sürdüreceklerine, ve yoksul ülkeleri artıklarıyla besleyip köpekleştireceklerine inanlar yalnız kalacak, bu zillete katlanabilecek toplum bulamayacaklardır.

Bilim adamlarının 60 milyarlık bir nüfusu rahatça besleyebilecek kaynaklara sahip olduğunu açıkladıkları bir Dünya'da, anaların lekezonlar ve gebeliği önleyici haplarla, erkeklerin vazektomi ve diğer tekniklerle iğdiş edildikleri, milyonlarca insanın varlıkla yokluk, açlıkla tokluk sınırında yaşatıldığı, ekonomik, sosyal ve politik baskılarla ezildiği, kardeşin kardeşe boğazlatıldığı bir cehennem hayatı yaşamak, kendini efendi zanneden insan müsveddelerine köpek gibi yılışmak istemiyoruz.

Barış, özgürlük, bağımsızlık, ve ekmeğimiz için bayılıncaya kadar çalışmak zorundayız. Çalışmadan kazanmak, terlemeden karın doyurmak, kendi insanını harpalayıp, başkasının sadık dostu ve bekçisi olmak bize yakışmaz. İşte o zaman kağnı gölgesindeki ite benzeriz.

İki el bir baş içindir diyerek ellerimizle, kendi kafamızın beyinimizin, aklın ve vicdanımızın gösterdiği yolda zerre kadar taviz vermeksizin ilerlemek zorundayız.

---

1. Koçtürk, O. N. Gıda Emperyalizmi, 1966
2. Koçtürk, O, N. Barış ve Emperyalizm, 1967
3. Koçtürk, O. N. Sessiz savaş, 1969
4. Koçtürk, O. N. Açlık korkusu, 1970

Bölge Toplantılarımız Yapıldı

Örgütümüz Türk-İş'ten ayrılma kararına EVET dedi

İŞTE TABANIN SESİ

Biz tüm TÜRKİYE'de bulunan Genel-İş şubelerinin Başkan, Yönetim, Denetim ve onur kurulu üyeleri ile işyeri Sendika baş temsilcileri ve temsilcileri olarak Sendikamız genel merkez icra ve yönetim kurullarının aldığı Türk-İş'ten ayrılma kararını onaylıyor ve yürekten destekliyoruz.

İşçiden kopan, sermaye yanlısı işverenlerin işbirlikçisi işçi sınıfına ihanet içindeki Türk-İş'e hayır diyoruz.

Ne Türk-İş'in nede Hükümet Genel-İş'i çağdaş ve özgür devrimci yolundan döndürmeyecektir. Zafer Bizim olacaktır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ İŞBİRLİĞİ.
KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR
KAHROLSUN FAŞİTLER VE EMPERYALİSTLER
YAŞASIN ÖZGÜRLÜKÇÜ DEMOKRASİ
YAŞASIN GENEL-İŞ

Sendikamız İcra, Yönetim, Denetim ve Onur Kurulları üyeleri son sendikal olaylardaki gelişmeleri ve GENEL-İŞ'in, Türk-İş'ten ayrılma gerekçelerini, alınan kararlar doğrultusunda üyelerimize anlatmak üzere yurt çapında düzenlenen toplantılara katılmışlardır.

Yerel toplantılar 4 Temmuz 1975 Cuma günü başlamış ve beş bölge olarak düzenlenen toplantılara katılan ekipler, önce yerel toplantılar düzenleyerek üyelerimizi aydınlatmışlardır. Yerel toplantılardan sonra Genel Başkanımız Abdullah Baştürk'ün tümüne katıldığı ve birer açış konuşması yaptığı bölge toplantıları başlamıştır.

Bölge toplantılarının ilki 9 Temmuz 1975 günü İzmir'de yapılmıştır. İzmir bölge toplantısına Manisa, Afyon, Uşak, Aydın Ödemiş, Nazilli, Denizli, Antalya ve Isparta Şubelerimizden üyelerimiz katılmışlardır. İzmir Bölgesine çıkan ekip başkanlığını Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Ertan Andaş yapmıştır.

Bölge toplantılarının ikincisi Bursa'da yapılmış ve Bursa bölgesine çıkan ekip başkanlığını Sendikamız Genel Başkan Vekillerinden Mustafa Sığan yapmıştır. II Temmuz 1975 günü Bursa'da yapılan bölge toplantısına Eskişehir, Kütahya, Balıkesir, Çanakkale, Kocaeli ve Sakarya şubelerimizden üyelerimiz katılmışlardır.

13 Temmuz 1975 günü Gaziantep'te yapılan bölge toplantısına ise Adana, Kahramanmaraş, Urfa, İskenderun, Ceyhan, Mersin ve Malatya Şubelerimizden üyelerimiz katılmıştır. Gaziantep bölge toplantısına katılan ekip başkanlığını Gaziantep Şube Başkanımız Emin Erdem yapmıştır.

Bölge toplantılarının dördüncüsü 14 Temmuz 1975 günü Diyarbakır'da yapılmıştır. Diyarbakır bölgesine katılan ekip başkanlığını Sendikamız Mali Sekreteri İsmail Özbiçer yapmıştır. Diyarbakırbölg
kır bölge toplantısına Elazığ, Batman, Mardin, Siirt, Bitlis ve Bingöl Şubelerimizden üyelerimiz katılmıştır.

Son olarak Sivas bölge toplantısına çıkan ekibin başkanlığını sendikamız Genel Sekreteri Hasan Okyar yapmış ve 16 Temmuz 1975 günü Sivas'ta yapılan bölge toplantısına Kayseri, Erzincan, Erzurum, Kars, Tokat, Amasya ve Çorum Şubelerimizden üyelerimiz katılmışlardır.

Yerel ve Bölge toplantılarında Sendikamız icra ve Yönetim Kurullarının aldığı kararlar ile Sendikanın görüşleri anlatılmış, bu arada üyelerimizin görüşleri de alınmıştır.

GENEL-İŞ'İ PARÇALAMAK VE GÜÇSÜZ KILARAK, DİKENSİZ GÜL BAHÇELERİNDE DOLAŞMAK İSTEYEN TÜRK - İŞ YÖNETİCİLERİ, DÖRT AYAKLI MC HÜKÜMETİ İLE İŞBİRLİĞİ İÇİNE GİRMİŞ VE İŞKOLLARI YÖNETMELİĞİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNİ GERÇEKLEŞTİRMİŞTİR.
BU SON DURUM NEDENİYLE 26 HAZİRAN 1975 GÜNÜ TOPLANAN VE ÜÇ GÜN SÜREN MERKEZ YÖNETİM KURULUMUZ TOPLANTISINDA ALINAN KARARLAR İLE DAHA SONRA NELER YAPILABİLECEĞİ HAKKINDA TEŞKİLATA BİR GENELGE ÇIKARILMIŞTIR.
TEŞKİLATA GÖNDERİLEN GENELGE ŞÖYLEDİR:

TEŞKİLATA

Sendikamız Merkez Yönetim Kurulu, 26 Haziran 1975 günü İstanbul' da toplanıp, İcra Kurulu'nun, aşağıda belirtilen gerekçelere dayanarak önerdiği "Türk-İş'ten ayrılma" kararını oybirliği ile onaylamıştır.

GEREKÇELER :

1- Türkiye'nin içinde bulunduğu, Sosyal, Ekonomik ve Siyasal bunalımının bir patlama noktasına gelmesine karşı, Türk-İş'in işçi sınıfı bilincinden uzak bir biçimde suskunluğunu sürdürmesi,

2- Siyasal amacından saptırılarak, salt işverenlere karşı bir göstermelik genel grev havası verilen İzmir'deki genel grev uygulamasının bir "şike grev" niteliğine bürünmesi,

3- İzmir çapında uygulanan genel grev uygulamasının ardından, Türk-İş'in bu grevin işçi sınıfı yararına getirmesi gereken sonuçları kovalamamış olması,

4- Türk-İş'in işçi sınıfını tek kasa ve tek üst örgütte toplayıp güçlendirmek, sayısı azaltılmış iş kolları düzeyinde sendikalaşmayı sağlamak yolunda olumlu ve ciddi hiçbir çaba göstermemesi, hatta işçi sınıfı çıkarına bu ilkeleri yok sayması ve sendikaları parçalama, yollarını tutması,

5- Ülkemizde yürürlükte olan Kapitalist sömürü düzeninin iyileştirilmesi konusunda işçi sınıfına düşen tarihi görevden habersiz görünmesi,

6- En üst düzeyde bir işçi örgütü olmasına karşılık, sermaye ve çıkar çevreleri ile ve bunların siyasal temsilcileri ile içli dışlılığını sürdürmesi,

7- İşçi sınıfının sınıfsal bilincini geliştirmek konusunda eğitsel hiçbir çaba göstermemesi,

8- Siyasi partiler karşısında sözüm ona bir tarafsızlık güttüğü gerekçesiyle, işçi sınıfı yararları lehine sürekli olarak bir siyasi tercihten kaçınması ve işçi sınıfını siyasal Partilerkarşısında boşlukta bırakması,

9- Sendikaların işçi ödentilerinden oluşan parasal varlıklarının bankalarda yatıp, sermayeci sınıflara kredi olarak verilmesi karşısında yıllardan beri en ufak bir tepki göstermemesi ve bu paralarla, yurt kalkınmasına yararlı olabilecek sınai yatırımlara girişilmesi işinde bir öncülüğü aklına bile getirmeyişi,

10- İşçi sınıfının bilinçlenmesinden korkması ve en üst kuruluş sıfatiyle bünyesi içinde ayni iş kolunda birden çok sendika barındırmasının yanı sıra, sarı sendikacılığa da yeşil ışık yakması,

11- Faşizan bir zihniyetin ülkemizi anarşik bir ortama itmesi kardeşin kardeşe kıyımasına yol açması, bu tutumun işçi sınıfının çıkarlarının geniş ölçüde zedelenmesi karşısında, MC iktidarının aklını başına getirecek hiçbir ciddi işlem ve eylemde bulunmaması,

12- Yöneticileri elinde izleye geldiği politikanın işçi sınıfının çıkarlarına karşı bir ihanet çizgisine gelmiş bulunması,

13- Ve bu kuruluşta üye olarak kalmanın, işçi sınıfının bilincinde olan işçiler ve sendikaları bir zillet çemberine sokması,

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, iş kolları yönetmeliğinde, sadece sendikamızı hedef alan MC hükümeti ile yandaş sendikaların değişiklik çalışmalarına, yıllardır sendikamıza duyduğu kin ve parçalama özlemlerini gerçekleştirme fırsatını bulan Türk-İş'te katılmıştır Buna ilişkin belge ve açıklamalar aşağıdadır.

Eski Çalışma Bakanı Önder SAV'ın zamanında İşkolları Yönetmeliğinde yapılmak istenen değişikliğe karşı Bakanlıkça görüşü sorulan Türk-İş 34. ncü sıradaki işkolumuzu şöyle tanımlamıştı :

"Genel İşler:

Bu Yönetmelikte yer almayan işler de çalışıp ta Sendikalar Kanununa göre işçi niteliğini taşıyanlar ile Belediyelere bağlı işyerlerinde yapılan (Sağlık, su, elektrik, gaz, otobüs, tramvay, troleybüs, metro, tünel ve benzeri işler hariç) her türlü işler."

Bu görüş Bakanlıkça benimsenmeyerek işkolumuz, bu günkü şekliyle ve 17. 2. 1974 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanmış ve yürürlüğe girmişti. Buna karşı Tes-İş ve Tumtis ile diğer iki sendika Danıştay'a baş vurarak Yönetmeliğin iptalini istemiş, fakat bu istek, her türlü hukuki dayanaktan yoksun görülerek Danıştay'ca RED edilmişti. Sendikamız da, işkolumuzun yeni tanımına göre yetki alıp, 1974-1976 dönemi işkolu toplu sözleşmelerini tamamlamıştı.

Aradan bir yıl geçip MC hükümeti iş başına gelince, sendikamızı parçalama istekleri yenilenmiş ve bugünkü hükümetin Çalışma Bakanı, işkolları Yönetmeliğini değiştirmek için yoğun faaliyete geçmiş ve sanki Bakanlığının görüşü imiş gibi, daha önceki yıllarda Türk İş'in hazırladığı ve yukarıda belirttiğimiz teklifi, aynen alıp, Türk-İş'ten görüşünü sormuştur. Bu ibret verici oyunu kanıtlamak için, Çalışma Bakanlığınca, Türk-İş'e yazılan 10 Haziran 1975 tarihli öneriyi aşağıda tetkikinize sunuyoruz.

"Genel İşler :

Bu Yönetmelikte yer almayan işler de çalışıp ta Sendikalar Kanununa göre İşçi niteliğini taşıyanlar ile Belediyelere bağlı işyerlerinde yapılan (Sağlık, su, elektrik, gaz, otobüs, tramvay, troleybüs, metro, tünel ve benzeri işler hariç) her türlü işler."

Görüldüğü gibi Çalışma Bakanlığı, bir yıl önceki Türk-İş teklifini en ufak virgül değişikliği dahi yapmadan, yeni bir görüş imiş gibi benimsemiş ve Türk-İş'te bu teklife, işkolumuzu parçalama özlemi içinde aynen katılmıştır.

Gücümüzden ürken MC hükümeti, Türk-İş ve yandaşları sendikalarca gösterilen bu çabalar sadece Sendikamızı parçalama amacını taşımaktadır.

Ancak, bütün bu yasa dışı, sendikal ahlak ve ilkelerine ters düşen çalışmalara karşı sendikamız; Genel-İş topluluğu, bir bütün olarak ilkelerimizi, savaşımızı, üstümüze düşen tarihsel görevimizi terk etmeyerek tüm gücü ile direnecek, başı dik ve daha güçlü olarak ayakta kalacaktır.

Bütün bu oyunlar ve yukarda belirtilen gerekçeler nedeniyle, her zaman birlik ve beraberlikten yana olan ve bunun yararına yürekten inanan sendikamız, Türk-İş'te kalmakla savunduğu ilkelere ters düşeceğine ve son genel kurulumuzda aldığımız kararları uygulamak olanağını bulamayacağına inandığından, Türk-İş'ten ayrılma kararını almak zorunda kalmıştır.

GENEL-İŞ emekli sandığı

Belediyelerde çalışan işçilerin haklarını alabilmek ve belediyelerde çalışan işçilerin örgütlenmeleri ile daha bir güçlü olmalarını sağlamak için 1962 yılında kurulan sendikamız Genel - İş, kurulduğu ilk günden bu yana işçiye hizmeti görev bilmiş ve işçi sınıfının da insanca bir yaşam sürdürebilmesi için gerekenin yapılmasını programı arasına almıştır. Bu kısa süre içinde GENEL-İŞ bir kısım bilinçli ve yararlı girişimlerde bulunmuş, gerek kendi üyelerinin, gerekse tüm emekçilerin yarınları için yapılması gerekeni belli ölçütler içerisinde yapmayı başarmıştır.

Türkiye İşçi Hareketi içinde kendisine değerli bir yer sağlayan sendikamız GENEL-İŞ kuruluşundan sekiz yıl sonra 1970'lerde yeni ve ileri bir adımla Türkiye'de ilk kez İŞÇİ EMEKLİLİK-YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA SANDIĞI'nı kurmuştur.

Devlet eliyle kurulan sosyal yardım kuruluşlarının işçilere yeterince yararlı olmadığı, olamadığı bir düzende, sendikaların kendi bünyelerinde, işverenlerin de katkılarıyla bir fon yaratarak, bu fonu işçilerin yararına kullanmalarını öngören GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI amaçları ve yönetim şekliyle batıdaki uygulamaya ve Türkiye'nin yalın gerçeklerine uyarlı bir kuruluş olarak vücuda getirilmiştir.

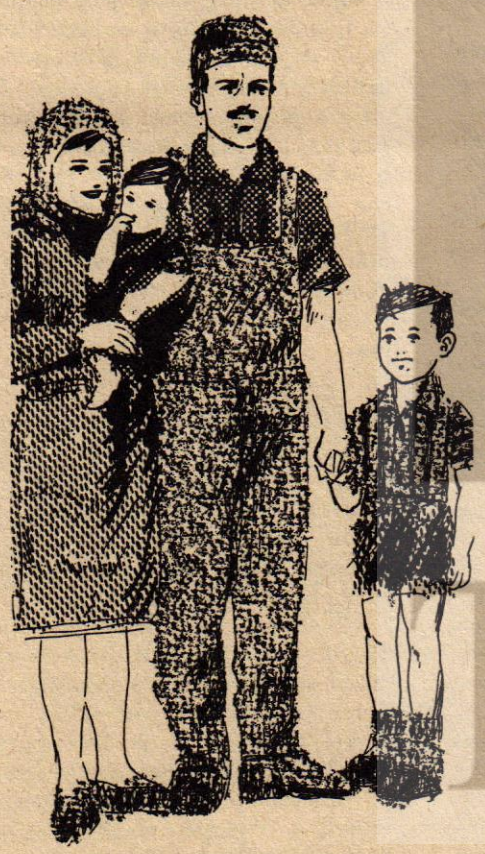

SANDIĞIN AMAÇLARI

Sendikamızın kurduğu GENEL- İŞ EMEKLİ SANDIĞI üyelerimizin gelecek lerine daha bir güvenle bakmalarını sağlamıştır.

- Sosyal Sigortalar Yasası gereğince iş kazası veya meslek hastalığı nedeniyle veyahut çalışma gücünün üçte ikisini yitirip malülen emekliye ayrılanlar ile kendilerine veya ölenlerin kanuni mirasçılarına yardımda bulunmak,
- Sendikamız üyeleri için tasarruf yaratmak
- İşçilerimizin çocukları için yurtlar yaptırmak, tahsil bursları vermek, işçi çocuklarının eğitim ve kültür seviyelerinin yükseltilmesi için çeşitli eğitim faaliyetlerinde, bulunmak ve işçilerin dinlenmelerini sağlayacak tesisler kurmak,
- Evlenme, doğum, ölüm durumlarında yardım yapmak,
- İşçilerin ekonomik güçlenmelerini sağlamak, bu konuda gerekli önlem leri almak ve destekte bulunmak,
- Üretim, tüketim ve konut kooperatif leri kurmak ve işçi kuruluşlarının kuracağı kooperatifleri desteklemek,
- Ülkenin sanayiileşmesini sağlamak yatırımları desteklemek ve bu tür kuruluşlarla ortaklık kurmak,

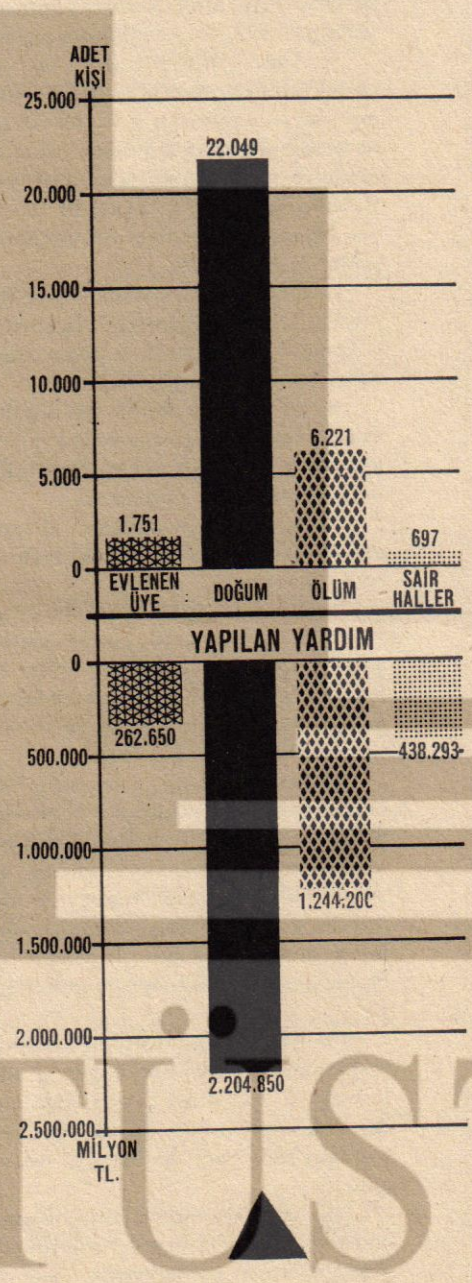

I Nisan 1970 ile I Nisan 1975 tarihleri arasında GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞININ üyelere yaptığı yardımları parasal ve sayısal değerlerini açıklayan grafik.

Sendikamızın kurduğu GENEL - İŞ EMEKLİ SANDIĞI bu amaçlarla kurulmuş ve yola çıkmıştır. Kuruluşundan bu yana aradan çok kısa bir süre geçmiş olmasına rağmen coşkuyla alkışlanacak noktaya varmıştır. Yukarıda sıralanan amaçların büyük bir çoğunluğu gerçekleştirilmiş, uzun vadeli işlerin uygulanmasına da geçilmiştir. Önümüzdeki yıllarda daha büyük ve olumlu yatırımlarla işçi yolunda yürüyecektir GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI..

GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI' NIN YARDIMLARI

Sandığın yapacağı ve kuruluş amaçları içinde yer alan en önemli konulardan bir tanesi üyelerine yardımda bulunmaktadır.

Bu yardımlar,

1- Emeklilik yardımı
2- Evlenme yardımı
3- Doğum yardımı
4- Ölüm yardımı
5- Tabii afetler, trafik kazası ve yangın yardımı şeklinde yapılmaktadır.

emeklilik yardımı

Bu yardımdan yararlanmak için en az 15 yıl aralıksız aidat ödenmesi gerekir. Sandık 1970 yılında kurulduğuna göre şimdilik hiç bir üye 15 yılı doldurmadığından emeklilik yardımına hak kazanamamıştır. Ancak, gene yönetmelik gereğince çalıştığı işyerinden emekli olan veya Sosyal Sigortalar Kurumunca emekliye sevk edilen üyeye toptan ödeme yapılmaktadır.

evlenme yardımı

Sandığa üye olanların I Nisan 1970 ile I Nisan 1975 yılları arasında aldıkları evlenme yardımı yapılan araştırmalar sonucu şu rakkamları ortaya çıkarmıştır: Bu tarihler arasında 1751 sandık üyesi evlenmiş ve toplam olarak 262 bin 650 lira yardım yapılmıştır bu üyelere.

Evlenme yardımından yararlanacak üyelerin, sandığa yatırılması gereken aidatlarının yatırılmış olması ve evlenmenin ilk olması gerekmektedir.

Yönetmelik gereğince bu koşulları taşıyan ve sandığa üye olduktan sonra ilk evliliğini yapan her üye evlenme yardımından yararlanmıştır.

doğum yardımı

1970 yılında kurulan GENEL- İŞ EMEKLİ SANDIĞI I Nisan 1970-I Nisan 1975 tarihleri arasında 2 milyon 204 bin 850 lira doğum yardımı yapmıştır. Bu yardım 22 bin 049 doğum karşılığında yapılmıştır.

ölüm yardımı

Sandık gene aynı tarihler arasında meydana gelen 622I ölüm olayı, karşısında toplam olarak 1 milyon 244 bin 200 lira da ölüm yardımı yapmıştır.

Yalnız ölüm yardımlarında sandık üyesi işçinin bakmakla yükümlü olduğu kişilerle, kendisinin ölümü nü kapsamaktadır.

5- TABİİ AFETLER, TRAFİK KAZASI VE YANGIN YARDIMI:

GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI'nın I Nisan 1970 ile I Nisan 1975 tarihleri arasında yaptığı tabii afetler, trafik kazaları ve yangın yardımı ise 438 bin 293 liradır. Bu yardım 697 üyeye verilmiştir.

Görüldüğü gibi GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI 1 Nisan 1970'den 1 Nisan 1975'e kadar geçen süre içinde çeşitli konularda 30 bin 718 üyesine toplam olarak 4 milyon 149 bin 933 lira ödeme (yardım) yapmıştır.

Burada şunu vurgulamak gerekir ki, bu yardımlar eski yönetmeliğe göre yapılmıştır. 26 Haziran 1975'te yönetmelikte değişiklikler yapılmış ve yardım tutarları yüzde 50 ile yüzde 500 arasında artışa tabi tutulmuştur.

Açıklamak gerekirse,

GENEL - İŞ EMEKLİ SANDIĞI 26 Haziran 1975 tarihine kadar üyelerine, 150 lira evlenme yardımı, 100 lira tek doğum, 200 lira da ikiz doğum yardımı, üyenin bakmakla yükümlü olduğu kişilerin ölümü halinde ve kendisinin ölümü halinde varislerine 200 lira ölüm yardımı, 100 lira da ölü doğumlar nedeniyle, yardım yapılmaktaydı.

26 Haziran 1975 tarihinde yönetmelikte yapılan değişikliklerden ötürü bu yardımlar artırılmış ve sandık üyelerine daha fazla olanaklar sağlanmıştır.

Bu değişikliğe göre,

Evlenme yardımı 150 liradan 500 liraya yükseltilmiştir. Bu rakkamı yüzdeleyecek olursak çok büyük bir artış olduğu kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Doğum yardımında 50 liralık bir artış olmuş ve eskiden 100 lira olan doğum yardımı 150 lira olarak saptanmıştır.

Üyenin bakmakla yükümlü olduğu kişilerden birisinin ölümü halinde yapılan ölüm yardımı 200 liradan 300 liraya yükseltilmiştir. Üyenin kendi ölümü halinde ise artış bir hayli yüksek tutulmuş ve eski yönetmeliğe göre ölen üyenin kanuni mirasçılarına ödenmekte olan 200 liralık ölüm yardımı 1000(bin) liraya çıkarılmıştır.

Ölü doğum yardımında da yüzde yüz bir artış yapılmıştır. Eskiden ölü doğum yardımı için 100 lira ödenirken, bu yardım yeni yönetmeliğe göre 200 liraya çıkarılmıştır.

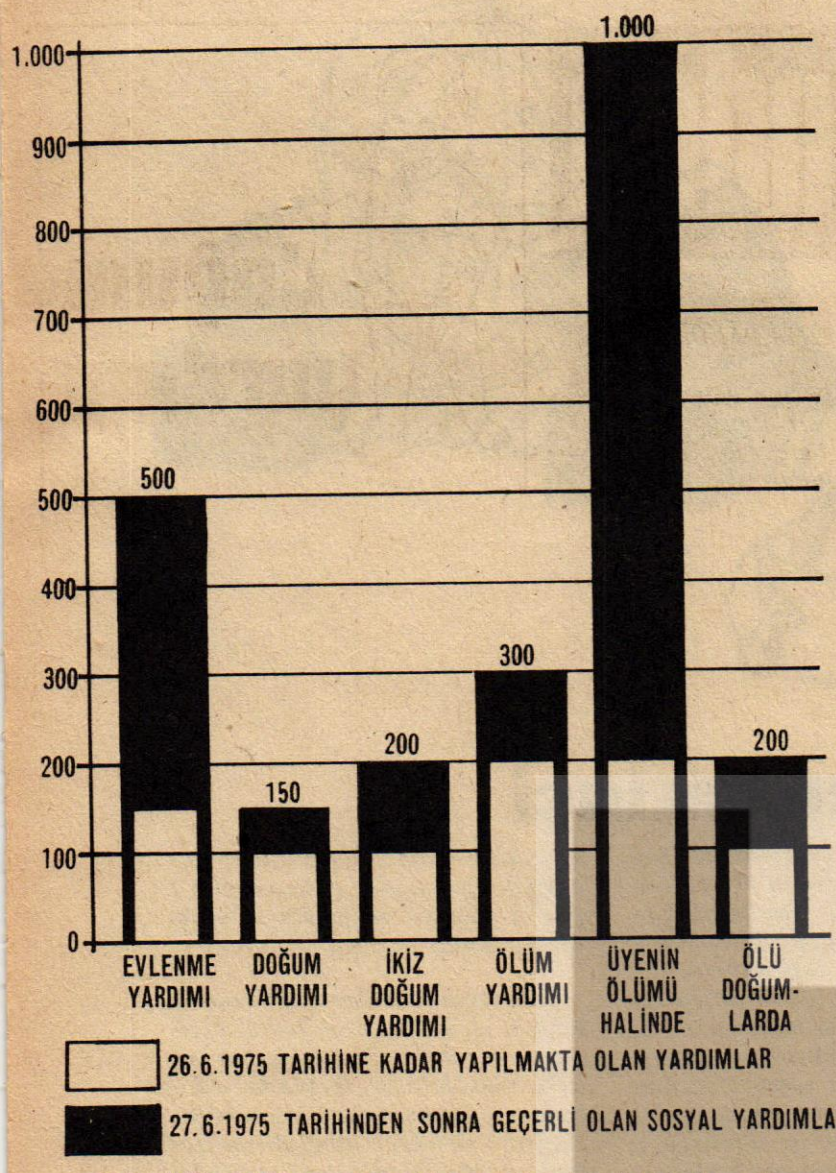

26.6.1975 tarihinde yönetmelikte yapılan değişikliklerle, yardım o - ranlarında yüzde 50 ile yüzde 500 kadar bir artış olmuştur.

Grafikte, 26.6.1975 tarihine kadar yapılan yardımlarla, yönetmelikte yapılan değişikliklerden sonra, yani 27.6.1975 tarihinden sonra yapıla - cak olan yardımlar karşılaştırılarak, aradaki fark gösterilmiştir.

SONUÇ OLARAK

Rakkamlarla da açıklandığı gibi, sandık üyelerine beş yıl içinde evlenme, doğum, ölüm ve trafik kazaları ile işçinin emekli olması karşısında sandıkça yapılan toplam ödemeler için 4 milyon 149 bin 993 lira yardım yapılmıştır.

Bu yardımlar eski yönetmeliğe gö - re yapılmıştır. 27 Haziran 1975 tarihinden itibaren, yönetmelikte yapılan de - ğişikliklerle yüzde 50 ile yüzde 500 arasında yardım artışı sağlanmıştır.

Sandıkça yapılan bir yıllık sosyal yardım ortalaması 828 bin 998 lira olarak bulunmuştur.

Yönetmelikte yapılan değişikliklerden sonra yardım ölçülerindeki artış - larla, önümüzdeki yıl yapılacak ortala - ma yardımın 2 milyon 500 bin lira olacağı tahmin edilmektedir.

Geçtiğimiz beş yıllık süre içinde toplam olarak 4 milyon 149 bin 993 lira yardım yapılması karşısında önümüzdeki bir yıl içinde 2.5 milyon lira yardı - mın yapılacağı tahmini karşılaştırılırsa, yapılan yardım oranlarının çok yüksek tutulduğu görülecektir.

Sosyal Sigortalardan devamlı iş göreme - mezlik, toptan ödeme ve emekli olma gibi nedenlerle ilişiği kesilen üyelerin sendikamızdan da ayrılması gerekeceğinden işverenin bu üye için sandığa yatırmış olduğu işveren katkısı tutarı, sandığımız tarafından ayrılan üyeye toptan ödenmektedir. Yalnız, üyemiz ölmüş ise, yapılacak toptan ödeme eşine, yoksa kanuni varisine aynı ölçütler içinde verilir.

Üye, yukarıdaki nedenlerle işyerinden ve dolayısıyla sendikamızdan ayrılmak zorunda kaldığı zaman, eğer sandığımızda da 15 yıllık, yani beş bin iş gününü doldurmuş ise kendisine GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI tarafından ayda 500 lira emeklilik aylığı bağlanır.

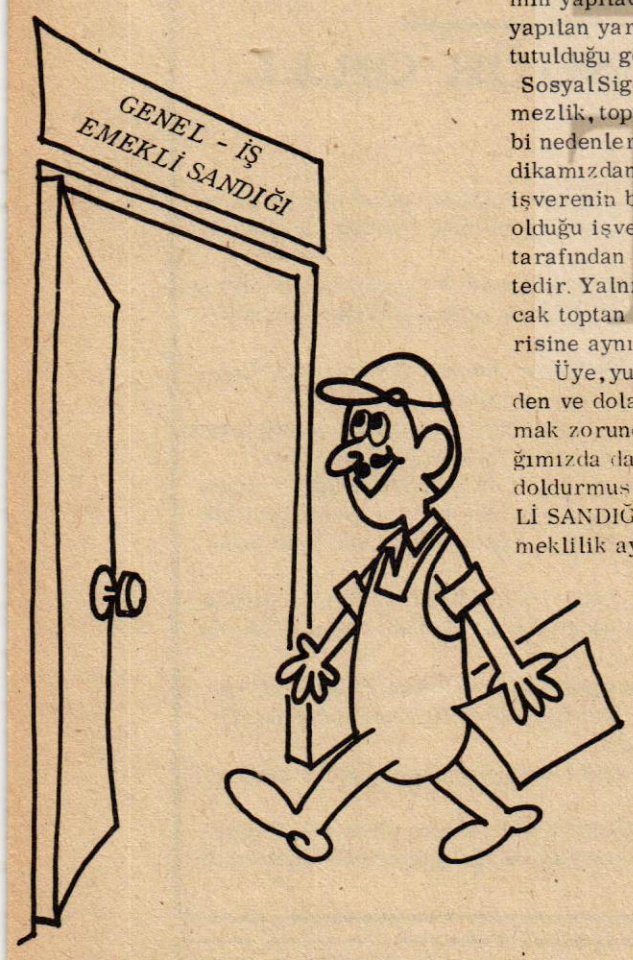

YÖNETİM

GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI'nın yönetimi işçilerin ve işçi haklarına inanmış işçi temsilcilerinin elindedir. Sendikamız Merkez Yönetim Kurulunun gizli oylaseçtikleri üç işçi üye, bünyesinde en çok GENEL-İŞ üyesi çalıştıran ve GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI'nı toplu iş sözleşmesi ile kabul eden üç belediye başkanının tayin edeceği birer temsilci, Sandık Genel Müdürü ve Sendikamız Genel Başkanı Sandığın Yönetim Kurulunu oluşturmaktadırlar.

Bu kurula sendikamız Genel Başkanı başkanlık eder. Yönetim Kurulu ayda bir kez mutlaka toplanarak gündemindeki konuları görüşür ve karara bağlar.

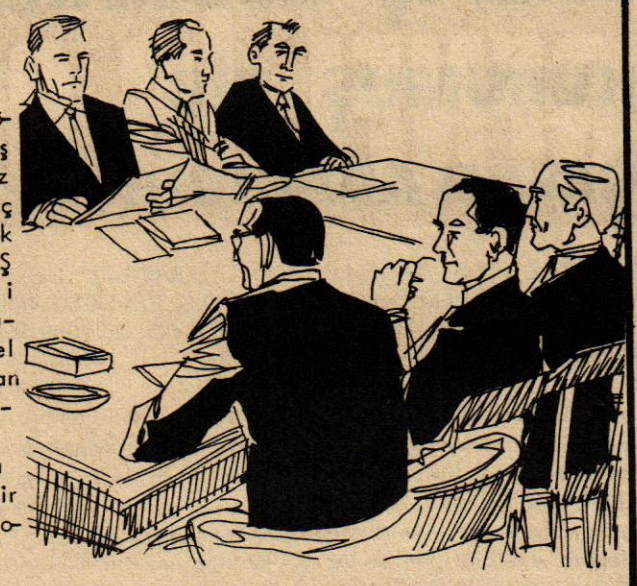

GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI'NDA ÇALIŞANLAR

EMEKLİ SANDIĞI İŞÇİLERİN ÖZ KURULUŞUDUR

Son yıllarda önem kazanan kavramlardan birisi de SOSYAL GÜVENLİK kavramıdır. Ülkemizde yaşayanların % 60'ı bu güvenceden yoksundur. Ülkemizde işçi sınıfının sosyal güvenliğini sağlamakla SSK görevlidir. SSK siyasal iktidarların ve patronların yönetiminde olduğundan, işçi sınıfı için ileri bir atılım yapamamaktadır.

Tüm batı ülkelerinde kurulan yardımlaşma sandıklarının benzerini ülkemizde gerçek işçi sendikası olan GENEL-İŞ kurmuştur. 1 Nisan 1970 yılından bugüne değin başarılı çalışmalarını sürdüren GENEL-İŞ EMEKLİ sandığı, diğer sütunlarında sayısal değerlerini açıkladığımız yardımlarda bulunmuştur. Sandığın gelişmesinde en büyük pay Devrimci GENEL-İŞ'e güvenen üyelerinindir.

Türk toplumunun kalkınması sınıf bilincine ermiş devrimci işçi sınıfının aracılığıyla olacaktır. Çağdaş düzeye ulaşmanın bir yoluda, kol ve kafa gücüyle kalkınmaya omuzveren işçi sınıfının tasarrufyarıyla kurulacak olan kuruluşlardır. İşçi sınıfı küçük tasarrufları ile de büyük hamleler yapacaktır. Bunun en somut örneğini, kısa bir sürede başarıya ulaşan, GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI olarak gösterebiliriz.

Yönetimini işçilerin yaptığı GENEL-İŞ EMEKLİ SANDIĞI, devrimci üyelerimizin destek ve girişimleri ile, bu başarılı düzeye ulaşmıştır. İnançlı üyelerimizin bu destek ve katkısı gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır. GENEL-İŞ Sendikasıda üyelerinin bu onurlu davranış ve katkılarına karşın, onlara en iyi ve yararlı hizmetleri götürmektedir. GENEL-İŞ, üyelerine her türlü hizmeli götüren tek sendika olmanın mutluluğunu taşımaktadır.

HERŞEY SINIF BİLİNCİNE ERMİŞ İŞÇİ SINIFI İÇİNDİR.
HERŞEY İNANÇLI VE DEVRİMCİ GENEL ÜYELERİ İÇİNDİR.

TÜRK-İŞ BUGÜN KÖKÜ KURUMUŞ BİR ÇINAR AĞACIDIR

SENDİKAMIZ GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK'ÜN İZMİR'DE TOPLANAN ON İL VE İLÇELERDEN OLUŞAN ŞUBE YÖNETİM, DENETİM, ONUR KURULLARI İLE SENDİKA TEMSİLCİLERİNİN KATILDIĞI BÖLGE TOPLANTISINI AÇIŞ KONUŞMASI

Aziz Arkadaşlarım,

Genel-İş Sendikası olarak, Türkiye'nin dört bir köşesinde düzenlediğimiz Bölge Toplantılarından birini de İzmir'de açarken hepinize saygılar sunarım.

Türkiye'de işçi sınıfı hareketinin en canlı günlerini yaşamaya başladığımız şu günlerde sizlere bazı açıklamalarda bulunmak isterim.

Hepinizin bildiği gibi, en üst işçi kuruluşu görünümünü yıllardır sürdürmüş ve Genel-İş'in de üyesi olduğu Türk-İş Konfederasyonu; yönetimini gasbetmiş birtakım sarı sendikacılar elinde, işçi sınıfı çıkarlarını bir yana koymuş, MC iktidarı ve sermaye cephesi ile ittifak halinde bir tutuma girdiği için, Merkez Yönetim Kurulumuz, Türk-İş'i başındaki Rüzgar Horozu kılıklı yöneticilerinin elinde kaderi ile baş başa bırakmaya karar vermiştir.

İşçi sınıfının sıkılmış tek bir yumruk gibi, en üst düzeyde tek bir örgüt çatısı altında birleşmesi kavgasını yıllar yılı vermiş Genel-İş'in, Türk-İş'e canlılık veren ve haysiyet kazandıran en dinamik sendikalardan biri olarak bu konfederasyondan ayrılma kararı almaya mecbur kalması karşısında bile, düştükleri ihanet çukurunun içinde durumlarını idrak edemeyen Türk-İş yöneticilerinden Bay Halil Tunç ve takımının tutumu, tarih önünde, ibret vericidir.

Türk-İş'in başında olup, Türk-İş'i parçalamak, zayıflatmak, etkisiz hale getirmek gibi bir bilinmez misyonun takipçiliğini yapan, işçi sınıfının tarihsel gelişim çizgisine ters tutum ve davranışları ile işçiden ve emekten yana değil; sermayeden yana davranışlarla işçi sınıfını afyonlamaya çalışan Rüzgar Horozu Halil Tunç ve takımına bir noktada dur demek, her işçinin ve sendikacının kaçınılmaz görevi idi.

Türk-İş içinde başlattığımız bu tarihsel hareketin öncülüğünü yapan Genel-İş, işçi sınıfının onurunu, ideolojisini giderek yozlaştıran ihanet şebekesiyle mücadele ettiğinin bilinci içindedir.

Önce "Dörtler Hareketi" diye başlayan, giderek "onikiler hareketi" olarak biçimlenen bu ikaz çalışmaları, Bay Halil Tunç ve takımını doğru yola getirmeye neden olur umudundaydık. Ne hazindir ki, bütün bu uyarılarımız, olumlu hiçbir sonuç vermedi..

Uyanmayanları uyandırmak için elimizden geleni yaptık..

Dostça uyarılarda bulunduk..

Sert ihtarlarla gerçeği görmeyenleri gerçekleri görmeye çağırdık...

Olmadı..İhanet bataklığına bulaşmış Bay Halil Tunç ve çevresi bildikleri yolda yürümeye devam ettiler.

İhanetlerin en büyüğünü, işçi sınıfı çizgisine ters düşeni himaye ederek, işçi sınıfını sınıfsal bilinçten uzaklaştırmaya çalışarak sürdürdüler.

"Sınıf şuuru (bilinci) yoktur, milli şuur vardır!" gibi sloganlarla Türkeş ve yandaşlarına eşlik eden bu gafillerin neye ve kimlere angaje olduklarının tartışması yapılamaz. Yine işçi sınıfının bilinçlenmesinde temel şartlardan biri olan eğitim çalışmalarından kaçanlar, sermaye grub ve siyasetçileriyle işbirliği yapmakta rekorlar kırdılar.

İşçi sınıfının birleşip bütünleşmesi, en üst örgütün tek güç haline getirilmesi ve ekonomik bilinç yanında siyasal bilince de sahip olması için çaba gösterilmesi isteklerimiz, yıllarca partilerüstü politika şarlatanlığı ile hedeflerinden saptırılmak istendi.

İşkollarının sayısının azaltılması, sendikaların çoğalıp işçi sınıfının bölünmesinin önlenmesi yolundaki isteklerimiz, buz üstüne yazılan yazılara döndürüldü.

Bütün bunlarla da yetinmedi Türk-İş Yönetimini gasbedenler..Genel-İş'in ve öteki devrimci sendikaların devrimci ve demokratik sol nitelikleri içinde başarıyla yürütüp sürdürdükleri işçi sınıfı yararına ve çıkarına çabalarına karşı da suikastler düzenlemek küçüklüğünü gösterdiler. Türk-İş'e üye sendikaların yanı sıra aynı işkollarında yeni sendikalar kurdurmak ve bunları da üye olarak bünyelerine almak gibi hamakat örnekleri gösterdiler. Bununla da yetinmediler...

İşkolları yönetmeliğinde, Danıştay, Yargıtay ve nihayet yasa hükümlerini de hiçe sayarak değişiklikler yapmak için sermayenin sözcüsü Cephe İktidarını tahrik ve teşvik ettiler. Genel Hizmetler İşkollarını akıllarınca bölük pörçük hale getirecek işkolları yönetmelik değişiklikleri yaptırdılar.

Bütün bu ihanetlerin karşılığında istedikleri ne idi?

İşçi sınıfını uyutmak..İşçi sınıfının güçlenip bilinçlenmesini geciktirmek ve sımsıkı sarıldıkları koltuklarında bir süre daha saltanat sürmek...

Ama hemen söyleyelim ki, bunda başarılı olamayacaklardır. İhanet sahipleri ihanetlerinin cezasını ergeç çekecektir.

Türk-İş bu gün kökü kurumuş kof bir çınardır. Yıkılışın çatırdıları her gün gazete sütunlarında, işçi çevrelerinde duyuluyor. Bu çatırdıya kulak kapamak yıkılışı önleyemez.

Bay Halil Tunç ve çevresi ihanete dayanan iktidarlarının son eyyamını yaşamaktadırlar. Eninde sonunda kendileri ile birlikte koltuklarını işgal ettikleri Türk-İş'i de batağa sürükleyeceklerdir.

Biz Genel-İş Sendikası sorumlulurı olarak, bu gidiş karşısında sessiz ve sakin duramazdık. Türk-İş gemisi, acemi kaptan rüzgar horozu Bay Halil Tunç elinde kayalıklarda parçalanırken buna seyirci olamazdık. Uyarılarımızı yaptık, uyanmadılar..gemiyi terk kararı aldık..

Genel-İş bundan böyle, işçi sınıfı çıkarları doğrultusunda, işçi sınıfını tarihinin emrettiği yolda, Türkiye işçilerinin birleşip bilinçlenmesi yolunda üstüne düşeni yapmak için kınından sıyrılmış bir kılıç gibi kavgasını sürdürecektir.

Bu gidişi önleyebilecek hiçbir güç tanımıyoruz. Nehirler tersine akıtılamaz. Biz demokratik devrimci yoldan, işçi sınıfının kavgasını sürdüreceğiz. "Yarınlar hepimizindir." Bu inanç içinde sizleri yeniden saygıyla selamlarım.

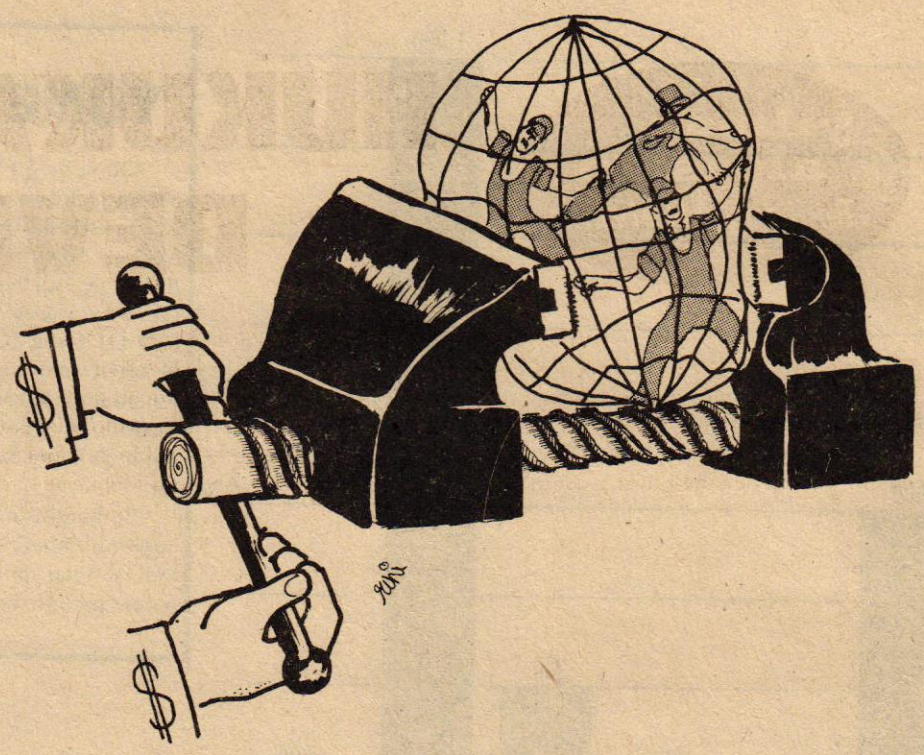

SINIF BİLİNCİ

Çelişik sınıf çıkarlarının bağdaşmazlığını gösteren bir belirti; sömürülenlerle sömürenler arasındaki çatışma. İlkel toplumlar dışında bütün toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihi olmuştur. Sınıflı toplumlarda bu mücadeleler toplumsal evrimin itici gücü görevini yapmıştır. Burjuva devrimi derebeylik düzenini yıktı; işçi sınıfının ve sömürge, yarı-sömürge ülkeler emekçilerinin mücadelesi kapitalist sistemi çökertecek ve yerine sınıfsız toplum düzenini kuracaktır. Böylece devrini tamamlamış bir sınıf egemenliğinin toplumun ilerlemesine koyduğu engel ortadan kalkacaktır.

Sınıf çatışması sınıflı toplumun ekonomik, politik ve ideolojik alanlarına sızar ve çok değişik biçimler alır. Sınıflı toplumun hiçbir yanı altta yatan ve aralıksız süren sınıf mücadeleleri göz önünde tutulmadan anlaşılamaz; sanat, felsefe, bilim, din ve bütün öteki alanlarda durum böyledir.

Bununla beraber sınıf mücadelesinin en belirgin ve temel biçimi siyasi iktidar için yapılan politik mücadeledir. Bugün bu mücadeleyi işçi sınıfları ve sömürge, yarı-sömürge ülkeler emekçileri yürütmektedir. İşçi sınıfının, emekçilerin ve bütün toplumun sömürülmekten kurtuluşunun ve ulusal bağımsızlığın ön koşulu bu mücadelenin kazanılmasıdır. Bu mücadele kazanılmakla sınıf mücadelesi hemen ortadan kalkmaz; fakat sınıflar ekonomik bakımdan kalkar, böylece toplum yeni ve daha yüksek bir düzeye yükselir, orada artık "bütünün iyiliğine olan herşey, bireylerin de iyiliğine olur."

Karabük Şube Kongremiz yapıldı

MUSTAFA GÜNGÖR ORAL BAŞKAN

Sendikamızın Karabük Şubesinin 5.nci dönem olağan genel kurul toplantısı 29 Haziran 1975 günü yapılmış ve Şube Başkanlığına Mustafa Güngör Oral getirilmiştir.

Kalabalık bir işçi ve konuk topluluğunun izlediği kongrede işçi ve ülke sorunları görüşülmüş, söz alan delegeler çeşitli konulardaki görüşlerini açıklamışlardır.

Karabük Şube kongresinde Genel Merkezden Merkez Organizatörü Cengiz Kandiyeli bulunmuş ve Divan Başkanlığı yapmıştır.

Kongrenin seçimler bölümünde, Şube başkanlığı için yapılan oylama sonunda Mustafa Güngör Oral'ın şube başkanlığına getirildiği belli olmuştur.

Yönetim Kuruluna Mehmet Karabacak, Kamil Akıncı, Suat Özgü, Uysal Ateş, Rüştü Yılmaz ve Mehmet Çalova seçilirken aynı kurulun yedek üyelikle rinde İbrahim Sevdalı, Mustafa Erdinç, Ali Rıza Eğeci, Adem Usta, Emin Şahin ve Halit Öztürk getirilmişlerdir.

Hasan Nural, Emin İyican ve Behçet Kavilci'nin Denetim Kurulu üyelikle rine getirildiği kongrede, aynı kurulun yedek üyeleri de Fikri Meydan, Mustafa Demirci ve İsmet Serter olmuşlardır.

Onur Kurulu ise şu üyelerden oluşmuştur: Enver Yıldırım, Hüseyin Ulukaya ve Hasan Ateş. Süleyman Uyupınar, Arif Çebi ve Sefer Kapanşahin ise Onur Kurulunun yedek üyeleri olmuşlardır.

Genel Merkez delegeliklerine de Uysal Ateş ve Mehmet Çalova seçilmişlerdir.

Genel-İş EMEK 5.Dönem olağan Genel Kurulu sonunda Karabük Şubemizin yeni seçilen yöneticilerini kutlar, kendilerine çalışmalarında başarılar diler.

HUKUKA BAĞLI DEVLET

yılmaz alpaslan
Tekirdağ Milletvekili

"Ben Anayasaya; çift meclis ve yüksek mahkemeler için beyaz oy vermiştim...."

Recep Dayı
90'lık İstiklal Gazisi

Trakya'da, kamu oyunca bilinen bir Değirmenköy vardır. Toprakları ağalarca gaspedilmiş, onların zulüm, sömürü ve baskıları altında inlemektedir Değirmenköy'lüler. Halk, hep ağanın borusunun öttüğü bu düzene küsmüş, adeta ona yabancılaşmıştır. Tüm bunlar bir yana, Değirmenköylüler yine de toplum ve sorunlarıyla çok yakından ilgilidirler. Bu günlerde onları, Cem, TRT ve Yüksek Mahkeme kararları ilgilendiriyor. 7'sinden 70'ine dek her Değirmenköylü, bu sorunları kendi dertlerinin de üstün de tutuyorlar.

Recep Dayı bu kişilerin başında geliyor. 90 lık Madalyalı İstiklal Gazisi. Recep Dayı da tıpkı, diğerleri gibi Cem den söz açılır açılmaz başlıyor konuşmaya:

"Ben Anayasa'ya 1961 yılında; çift meclis ve yüksek mahkemeler olacak diye beyaz oy vermiştim. Baksanıza, Demirel işbaşına gelince, Yüksek Mahkemelerin hiç bir hükmü ve etkisi kalmıyor. O zaman bizim oyumuzun ne hikmeti kaldıki, bunu bana anlatıverin ba kalım!.. Yüksek Mahkeme, Cem'e 'git koltuğuna otur' diyor, Demirel'se 'ben Yüksek Mahkeme falan tanımam' diyor, oldumu ya şimdi?...."

Konuşma böylece etkili, anlamlı ve düşündürücü biçimde sürüp gidiyor. Recep Dayı sözlerini şöyle bitiriyor:

"Bu iş, Demirel'in dediği gibi olunca, Yüksek Mahkemelerin kararları dinlenmeyince, işin sonu nereye varır bilir misiniz? O zaman, kişi hakkını kendisi almaya kalkar. Bizim de temelinde harcımız bulunan bu gencecik Cumhuriyete yazık olmaz mı?"

Elebette yazık oluyor, yazıklar olacaktır da...

Gerçekten, MC yalın kılıç, Danıştay'a saldırmaktadır. Onlar için, çok önemli ve güçlü bir Anayasal yüksek Mahkemeyi yıpratmak hiç önemli değildir. Daha doğru deyişle, 'mademki, Danıştay, MC çıkarlarına ters bir karar vermiştir, o halde her tür saldırıyla karşı karşıya kalmalıdır'. MC, mantığı budur işte!

Başbakan Demirel ise, Danıştay'a saldırılara seyirci kalmak bir yana onu Partisinin sözcüleri aracılığıyla yönetmektedir. Sık sık da demeçlerinde saldırılara çanak tutmaktadır.

Demirel'de, Yüksek Mahkemelere, saldırma hastalığı yeni değildir. 1965 - 1971 yılları arasında AP iktidarı, tüm uyarılara karşın, Anayasaya aykırı yasalar çıkarırdı. Kendilerine karşı yapılan haklı eleştirilere ise, sanki 1924 Anayasası yürürlükte imişçesine, "egemenliği ulus adına meclisler kullanır. Onlar yasa çıkarırken kimseden izin almayacaklardır." savını öne sürerdi. Oysa 1961 Anayasası, egemenliğin yalnızca Meclisler aracılığıyla kullanılması ilkesinin, tehlikeli, çarpık bir yığın işlem ve eylemlere yol açtığını görerek 4. ncü maddesiyle şu ilkeyi getirmiştir:

"Millet, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır." Görüldüğü gibi egemenlik artık, ulus adına yalnızca Meclisler aracılığıyla kullanılmamaktadır. Onun yanı sıra, Anayasa Mahkemesi, Danıştay, Yargıtay ve diğer Anayasal kurumlar aracılığıyla ulusal egemenlik kullanılır. Ülkemizde sağ bir türlü bu Anayasal gerçeği kabullenememektedir.

Hatırlanacağı gibi, AP iktidarları, döneminde, muhalefetin Anayasa Mahkemesine götürdüğü her yasa iptal ediliyordu. Çünkü Demirel, Meclis çoğunluğunun her güce sahip olduğu görüşüyle, Anayasaya aykırı tasarıların Meclislerden geçmesine kesinlikle engel olmuyordu. Ancak, Anayasa Mahkemesinin iptal kararlarıyla birlikte bu kez de Demirel, bu Yüce Mahkemeye ağzına ne gelirse söylüyordu. Bunlar eleştiriden çok öte, kamu oyunda Anayasa Mahkemesini küçük düşürmeye yönelik sözlerdi...

Demirel, Anayasa Mahkemesinin yanı sıra, Yargıtay ve Danıştay'ın tasarruflarından da rahatsızdı. Örneğin, İstanbul Belediye seçimlerinde, AP çağdışı tutum ve bilgisizlik nedeniyle 1963 te belediye başkanlığı seçiminin iptaline, 1968'de ise, belediye meclisi seçimlerinin iptaline ve mazbataların CHP lilere verilmesine yol açmıştır. Bu duruma bir türlü içine sindiremeyen Demirel Yüksek Seçim kuruluna ağıza alınamayacak sözlerle, yıllarca saldırmıştır.

Yaptığı yasa dışı tasarruflarını Danıştay devamlı iptal etmiştir. Ne varki Demirel, hukuka bağlı Devletin başbakanı gibi davranıp, iptal kararı alan kamu görevlisini yerine oturtmamış, hem hazinenin milyonlarca lira zarara uğramasına yol açmış, hem de bu kararı veren Danıştay'a hakaret etmeye devam etmiştir. Bu tutum ve davranış 12 Mart 1971 gününe değin sürüp gitti. 12 Mart rejimi Demirel'i görevden aldı. Ama, hakaret ettiği küçük düşürmeye çalıştığı Anayasal Organlar ise rejimin yeniden gerçek demokrasiye dönüşmesini sağlamak için olanca güçleriyle çalışmaya devam ettiler. Rejimi onların da yani o organların da yardımlarıyla kurtardık. Ancak, Demirel'i "hukuk devleti" düşmanlığından kurtaramadık...!

MC'nin diğer ortakları, Erbakan ve ötekileri de Demirel'den farksız. Tıpkı Demirel gibi, ellerinde kılıçlarıyla yel değirmenlerine saldırma çabasındalar.

Bu çirkin tablo karşısında TRT Genel Müdürü İsmail Cem, iki elinde Danıştay'ın iki yürütmeyi durdurma kararı ile, bunları uygulayacak makam ve kurum arıyor. Cem'i görevinin başına kaba kuvvet kullanarak oturtmayanlar, Anayasamızın 132. nci maddesini açıkça çiğneyerek, "Hukuk Devleti" yerine, "Kaba Kuvvet Devleti" nden yana olduklarını ortaya koymaktadırlar.

Demirel ve Ortakları, sıkıştıklarında Anayasa'ya sığınmakta, esenliğe ulaşınca da Anayasayı yıkmaya çalışmaktadırlar. Bunun açık ve seçik örneğini, 132. nci maddenin uygulanmaması suretiyle Anayasa'yı ihlâlde görmekteyiz. Bu madde aynen şöyle diyor:

"...Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır, bu organlar ve idare mahkeme kararlarını hiç bir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez." Bu açık Anayasal buyruk karşısında Cem'in geciktirilmeksizin görevinin başına getirilmesi gerekiyor.

Öte yandan Cem'le ilgili olarak çıkarılan, 11 sayılı Kanun Gücündeki, Kararnameyi ortadan kaldıran Yasa da, iptal istemi ile Anayasa Mahkemesine gitmiştir. Bu günlerde Anayasa Mahkemesi bu yasayı iptal ederse, Demirel ve ortakları, bu kez Anayasa Mahkemesini de içine alan bir savaşa gireceklerdir.

"Hukuka Bağlı Devlet" kuramında, iktidarların Anayasa yoluyla sınırlanması kuraldır. "İktidarı sınırlama, daha doğrusu iktidarın sınırlanış kurallarını üstün bir metinle yazılı hale getirme amacını güdüyor. Bu bakımdan, Anayasacılık hareketleriyle hukuk devletini gerçekleştirme çabaları arasında büyük bir yakınlık, hatta aynılık vardır (1)".

Demirel'in Anayasa anlayışında ise, iktidarın Anayasa yoluyla sınırlandırılması yoktur. Hal böyle olunca, Yüksek Mahkeme kararlarını Demirel'e uygulatmak olanaksızdır. Ancak, iş bu anlayışa gelince, Demirel Anayasa ve hukuk dışına düşen bir yönetimin başı olmaktadır.

Kim ne derse, ne yaparsa yapsın, okur yazar bile olmayan, 90 lık, göğsünde Kurtuluş Savaşının Madalyasını taşıyan, Gazi Recep Dayı'nın, Anayasaya ve Kurumlarına sahip çıktığı bu dönemde, "Kaba Kuvvet Devleti" yıkılacak, yıkılırken, MC birlikte yıkılacaktır. Hukukun, Anayasanın üstünlüğünü koruyan, gerçek iktidarlar kurulacaktır.

SOSYALİST PARTİLERİMİZ ADAM AYARTIP, KADRO BÖLMEK İÇİN KURULMAMALI

ferda aykan

Sosyalist Partilerin, birer-ikişer çoğaldığı bu dönemde, soldaki bu bölünmenin kuşkusunu duyanlar var. Bu kadar çok partinin, hatta grubun, giderek büyük fikir karışıklığı meydana getireceğinden endişe edenler var. Bu kişilere hak vermemek elde değil. Gerçekten günümüzde hızla gelişen olaylar ve daha büyük hızla artan bilinçlenme yüzünden, çok kişi kendine bir yön çizememiş durumda. Karanlıkta el yordamıyla ilerlemeye çalışıyor. Bilmem kaç tane dergi ve gazetede ortaya atılan, değişik fikirlerden hangisine inanacağını, saptamakta zorluk çekiyor.

Bu durumun bir açıklığa kavuşması elbette zaman alacaktır. Uzun çalışmalar, gerektirecektir. Fakat artık olayların ve gelişmelerin tam bir tahlilinin yapılması, taktiklerin belirlenmesi, sırası gelmiştir. Bu da elbette ki yapılacaktır.

Bu açılardan, günümüzün Sosyalist etiketli partilerini incelersek, ortaya ilginç bir görünüm çıkar. Bu partiler her ne kadar, bir takım devrimci laflar ediyor gözükmekte iselerde, gerçekte CHP'nin mücadele çizgisinde hareket edip, CHP'den adam ayartmaktan ve kadro bölücülüğü yapmaktan başka, bir iş yapmamaktadırlar.. Tümü de sendikalist ve parlementaristtir. Tümü de düzenin müesseseleri içinde sınırlıdırlar. Tümü de, artık yığınların, mevcut düzende yaşıyamayacaklarının bilincinde olarak düzenin müesseselerinin dışına taşmakta olduklarının farkında değillerdir. Bu tür yığın hareketlerinin, yasal sınırlar içinde, ne tür yeni müesseselere yöneltilmesi gerektiğinden habersizdirler. Halk Partisinin bile, çeşitli şekillerde ortaya attığı işyeri Konseylerinin, bu yığın hareketlerinin yönelmesi gereken, yeni müessese şekilleri olduğunu, önemsememektedirler.

Hatta hiç biri tüzüklerine şöyle bir madde koymayı akıl bile edememiştir.

Partimiz, YIĞINLARIN MEVCUT DÜZENDE YAŞAYAMAYACAKLARINI ANLADIKLARI İÇİN, düzen müesseselerinin dışına taşan hareketlerinin, işyeri konseyleri olarak müesseseleşmesi için-yani kitle bilincinin ortaya koyduğu ve emekçi kitlelerin bugün muhtaç ve layık olduğu müessesenin gerçekleşmesi için-yasal yollardan olanak arayan bir organdır. (İşyeri Konseyleri, işçinin yönetime katılmasıdır. Ve katılması gerektiği bilincine ulaşmasıdır.)

İşte bu tür bir tüzük maddesini bile akıl etmemiş, sosyalist etiketli partilerimiz tüm stratejiye sahip çıktıklarını da, ima etmekten geri kalmamışlardır. Türkiye gibi geri bir ekonomiye sahip, küçük esnaf kafasının geçerli olduğu, 40 milyonluk bir ülke de, tüm stratejiye sahip çıkarak, legal bir sosyalist parti kurmak düşüncesi bile-eğer bir aldatmaca gayesi yok ise-herkesi titretmesi gereken bir konudur. Ama Sosyalist Partilerimiz, Dünya işçi sınıfı tarafından -kabul edilir olmayı-dikkate bile almayarak, tüm stratejiye hiç bir vicdanı rahatsızlık duymadan sahip çıktıklarını, belirtmişlerdir. Tabii söylediklerine kendileri dahi inanmayarak.

Bunların ya akıllarına, ya da işlerine - bir taktik merhale partisi-olmak düşüncesi gelmemiştir. Bir burjuva demokratik devrimini amaçlayan, Sosyalist Partinin, Dünya işçi sınıfı tarafından kabul edilebilir olduğunu, bilmemezlikten gelmişlerdir.

Bugün CIA, CHP'ye yönelecek idealist küçük burjuva aydınlarını, bölmek için çabalarda bulunmaktadır. CIA çok iyi bilmektedir ki, bu kadrolar bugün ümit ettiklerine ulaşamazlar, yani Türkiye'yi bir finans-kapitaller ülkesi yapamazlar. O halde CHP içinde yığılan idealist küçük burjuva aydınları, iktidara geldiklerinde 'Herkese iş-herkese mama" sloganını gerçekleştiremeyeceklerinden, normal tarihi gelişime uyarak sola açılacaklardır.

O halde bir Sosyalist Parti, mutlaka CHP'yi -kerteriz- olarak almalı, onun diyalektik bir devamı olmalı ve CHP ile diyaloğu koparmadan, onun solunda bir politika izlemelidir. Gerçekten CHP'den bir kalite farkı ile ayrılan, bir taktik merhale partisi olmalıdır. Ve en önemlisi, düzenin müesseselerini aşan yığın hareketlerine -CHP sahip çıkmayacağı için-sahip çıkabilmeli, bunlara yeni müesseselerde hedef gösterebilmelidir.

Yoksa, bir Sosyalist Parti'nin görevi, Sosyalist Parti üyesi olma rizikosunu asgariye indirerek, mebus olma heveslilerine yeni imkanlar açmak değildir. Hatta eski CHP'li sendikalistleri ve kariyeristleri ayartıp, kadrolarına alarak, aynı cephenin, başka adlı kumandanları olarak ortaya atılmak, hiç değildir.

İster iktidarda, ister muhalefette olsun

[illegible]

Bir rolü vardır siyasal partilerin..

Bu rol, herşeyden önce, demokrasiyi işletme rolü dür. 12 Mart'ın kısıntılı, güdük ve güdümlü sistemin - den sonra, partilerimize, bu demokrasiyi işletmek dü şer: İktidarda iken partilere düşen, demokrasiyi ken dileyin (bizzat) işletmektir. Muhalefette iken de bu işletme biçimini ve içeriğini denetlemektir, partilere düşen...

Ve demokraside; barışçıl siyasal ilişkiler orta- mında, barışçıl karşılıklı etkilemeler sayesinde iş - ler.

Bu nedenle, ne "re'sen", ne de "güvenlik kuvvetle- rine yardım" olarak hiçbir siyasal parti bir demok - raside maddi eylemlere girişemez. Siyasal ilişkiler içinde iken maddi kuvvet araçları kullanamaz. Kaba kuvvete gidemez. Bu, demokrasiye bir darbe olur; ki mi zaman demokrasiye iktidarın bir darbesi olur.

Buna bizim 1961 Anayasamızın başlangıç bölümü de müsaade etmez. Hiçbir yeryüzü insancıl belgesi , böyle birşeye izin vermez. Ne ilk insan hakları bil- dirisi olan Magna Carta (1215), ne 1776 Amerikan İn- san Hakları Bildirisi, ne 1789 İnsan ve Yurttaş Hak - ları bildirisi, ne İngiliz demokrasisini kuran bir sü- rü bildiri (Bills), ne de Birleşmiş Milletlerin ve ne de Avrupa Konseyinin İnsan Hakları Bildirileri, ve bü- tün bunların özünü olan modern Anayasalar demokra siyi, iktidarın desteklediği kaba kuvvetin ellerinde, kol tuğunda, eteği altında korumaya kalkmazlar. Böyle bir şeyin teorik temellerini aramazlar.

Türkeş ile Demirel, iktidarın bir örgütü halinde maddi araçlar kullananları demokrasinin koruyucu - su gibi göstermekle, onlara adeta, Anayasal bir görev tanımakla, bütün bu belgelerin karşısında tarihin en büyük yanlışlığına düşmüşlerdir.

Yanlışlık şuradadır:

Evet, 1961'in başlangıcının son paragrafında Türk gençliğinin "uyanık bekçiliğine emanet" denen bir mü essese vardır. Fakat bu paragrafın anlatmak istedi - ğinde, kuvvet-şiddet ögeleri söz konusu değildir.

Pekiyi" emanetin bekçiliği"nin üslubu nasıl ola- caktır?

İşte burada diyoruz ki, bekçiliğin üslubunu, ema- net edilenin doğası belirler. Burada emanet edilen , "işlerlik halindeki demokrasi"dir. Demokrasinin iş - lerliğinin sürmesidir. Bir demokrasiyi işlerlik halin de tutma esbabının sağlanması, hazırlanmasıdır. Ya - ni; 1908'de ilan edilen bir işlerliğin 1909'da yitiril - memesinin sağlanmasıdır. 1950'de uygulanmaya ko- nan bir başka işlerliğin, 1960'da yitirilmemesinin es- babının hazırlanmasıdır. İşlerliğin daha baştan hiçbir biçimde-hiçbir yolda-hiçbir zaman en küçük bir sa- katlığa uğramadan, kendi işlerlik doğası içinde sürüp gitmesi esbabının sağlanmasıdır.

Emanetin bekçiliğinin üslubu da; gençliğin "özgürlük- adalet-erdem" temelleri üzerinde yetişerek, demokrasi ye, onun işlerliğine sahip çıkmak üzere demokrasi i- le bütünleşmesidir. Burada "Türk gençliğinin bekçili ğine emanet" kurumu, korunacak şeyin dışında olarak onun dışında kalarak, onu herhangi bir bekçinin dış - tan kuvvet olanaklarına ve girişimlerine bırakmayı an latmaz. Burada "bekçiliğine emanet"; korunması ge - reken demokrasi ile bütünleşerek, demokrasinin işle mesi için gerekli özgürlük-adalet-erdemlik içinde ye tişerek, demokrasi ile bir bütün teşkil etmeyi anlatır Buradaki "bekçiliğine emanet" demokrasinin; iktida- rın özel örgütleri aracılığı ile, dışardan kuvvet yolu ile korunması değildir. Çünkü bu yol, bu üslûb, demok rasinin korunması değildir. En iyi korunması şöyle ol sun, herhangi bir koruma bile değildir. Demokrasinin bir tek koruma-korunma yolu, üslûbu vardır: Gençli- ğin (ve de başlangıcın son paragrafında açıkça söy - lendiği halde, Başbakan tarafından söylenmesi unutu- lan) vatandaşların özgürlük-adalet-erdemlilik temel leri üzerinde yetişerek ve yetiştirilerek demokrasi i le bütünleşmesidir.

Türkeş ile Demirel'in yanlışlığı; bunu görmeme- leri-anlamamaları-kavramamalarıdır. Bunun yerine maddi kuvvet mercekleri eliyle bir şid- det uslubunu daha ön plana çıkarmaları- dır.

İster muhalefette olsun, bir rolü var- dır siyasal partilerin, bir demokraside..

Bu rol; iktidarın karşısında demokra- siyi savunmaktır. Demokrasiyi kurucu- işletici-geliştirici düşünler ve kurumlar yaratıp bunları yayarak, iktidara karşı demokrasiyi korur muhalefet... Ayrıca, muhalefet, bu düşünleri ve kurumları iş- leterek de demokrasiyi iktidara karşı sa- vunur. Bunu kavramadığı bunda geciktiği bundan korktuğu, bunda hafif bir tered - düde düştüğü zaman demokrasi hem ülke için, hem de kendisi için yoktur artık.

İktidar; siyasal gerçeğin (realitenin) i- çinde, bir yandan, bir parlementodur: Bu parlemento, yaşamı, kendi taktirince ve üslubunca düzenleme gücünü kullanırken belki sapabilir.

İktidar; beri yandan da bir hükümettir: Bu hükümet, benzersiz-eşitsiz bir ezme gücüne dayanarak karar verip, bunu uy- gularken sapabilir.

Yani iktidar denen o pek büyük güç, ya- şamın tam ortasında elde ettiği bir etkin lik ile yapımlarda (icralarda) bulunurken Anayasanında, demokrasinin de paralelin den kayabilir.

Ama bir demokraside muhalefetinde , bu güce eşit bir hakkı, bir durumu, bir gö revi, hatta bir gücü vardır: Bir parla - mento, bir hükümet, bir yönetim aygıtı olmuş olan iktidarın dizginlerini kısarak onu, hizaya getirmek...

Bu işi yaparken, muhalefetin elinde , "Söz" den, "yazı" dan başka bir araç yoktur. Ama bu söz ile bu yazı demokra- siyi kurucu-işletici-geliştirici düşünler le yüklü olduğu zaman, kitleleri birbiriy le bütünleştiren bir üstün iletişim boyut lu kazanır; Saptırılamaz bir inanış oyulu mu (hacmi) kazanır. İşte bu gücüyle ikti- darı tutar. Onu demokrasi çizgisine otur tur. Onu demokrasiye indirger.

Böyle bir rolü vardır, böyle bir gücü vardır muhalefetin de bir demokraside. Eğer yüreği varsa, bilinci varsa, kendi ge leceğini sağlama almada yeterli bir usu varsa; "insan"ın özgürlüğü, "emek" in adaleti kavramları ile bütünleşmiş ise , bu rolünü, çekinmeden oynar, bu gücünü gözünü kırpmadan kullanır.

YANKIDAN YANKILAR

İŞÇİ

ABDULLAH BAŞTÜRK

Türk-İşin Bünyesi Hasta

Genel—İş sendikası genel Başka nı ve CHP Miletvekili Abdullah Baş türk Yankı'nın sorularını cevaplan dırdı.

YANKI — Genel — İş bugüne kadar Türk—İş içindeki muhalefetini sosyal demokrat diğer sendikalarla bir likte yürütüyordu. Son ayrılma ka rarınızı alırken diğer sendikalarla gö rüşmeniz oldu mu? Sizin ayrılmanızı diğerlerininki izleyecek mi?

BAŞTÜRK — Kararı almadan ön ce diğer sendikalarla bir görüşmem olmadı. Şimdi önce sendika başkan ları ile görüşeceğim. Sonra gerekirse ortak bir toplantı düzenleriz. Yıllar ca birlikte aynı şeyleri söylediğimiz arkadaşlar Türk—İş yönetiminin işçi sınıfını temsildeki yeteneğini bilirler. Diğer sosyal demokrat sendikalar Türk—İş yönetici ekibiyle hangi şart larla ve ne zamana kadar birlikte ola caklarına kendileri karar vermelidir.

Y — Türk—İş'in bugünkü yöneti cilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

B — Yıllarca Türk—İş'te yap tığımız mücadelede sendikaları kendi işkollarında toplayıp tek konfederas yonda toplanmaktı. Türk—İş'in bu günkü yönetimi böyle bir bütünleş meden kendi koltukları adına sürek li kaçındılar. Halil Tunç ve arkadaş ları işçi sınıfına ihanet etmekte, sen dikaların yöneticilerini birbirine dü şürüp örgüleri parçalamakta. Bu gö rüşte olan birçok arkadaşımız sırf kendi güçsüzleri nedeniyle Tunç'a rı za gösterip ona teslim oluyorlar. Bu sahtekarlıklar artık çekilmez noktaya varmıştı. Türk—İş yönetimi ideolo jik bir bütünlüğe de sahip değildir. Bünyesi hastalıklarla doludur. İş ba sında olan kadroda seriatçı da var komando da. İşçi sınıfı demekten bile korkup uydurma bir işçi hareketi kavramını dillerine takmışlardır. Ge nel İş olarak bu hasta kuruluşu teda vi edebilmek için 15yılımızı verdik.

Y — Ayrılmanızın daha başka nedenleri yok mu?

B — Tek neden olarak gösteri lemez ama Halil Tunç'un Genel—İş sendikasını parçalamak için de bir gi rişimi oldu. Aslında bu girişim 2.5 3 yıl öncesinden başlamakta. Yol—İş kongresinde Halil Tunç ve o günkü yö netime karşı eleştiriler oldu. Tunç konuşturulmadı. Hemen o günlerde Çalışma Bakanlığı basın iş kolu ile il gili olarak hazıramağa çalıştığı yönet melikle ilgili olarak Türk—İş'in de görüşlerini istemişti. Tunç Genel Baş kan'a bile danışmadan hazırladığı mütalaada basın iş koluna hiç dokun mamış Yol—İş ve Genel—İş'i parça lamayı amaçlayan, belediyelerde çalı şan işçileri dört iş koluna ayıran bir mütalaa vermişti. Durum sonradan düzeltildi. Aradan zaman geçti karşı mızdaki sendikalar iş kolları yönet meliğini bozdurmak için Danıştay'a başvurdular. Danıştay yönetmeliği bozdu. Ancak iptal gerekçesinde be lediyelerin bir bütün olarak mütalaa edilmesi gerektiği belirtiliyordu. Za manın çalışma Bakanı Ali Naili Er- dem böyle bir yönetmelik yapmak tan kaçındı. Uzun süre yayınladığı bir genelge ile durumu idare edip belediyelerde çalışan işçileri dörde böldü. Sarı sendikalara gebe olan Tunç da durumu memnuniyetle kar şıladı. Çalışma Bakanlığının genelge ile idare edemiyeceğini ileri sürüp Da nıştay'a başvurduk. Danıştay genelge yi iptal etti. Önder Sav'ın Çalışma Bakanı olduğu dönemde sorun çözüm lendi. Sav hazırladığı yönetmeliği Da nıştay'ın gerekçesi üzerine inşa et- mişti. Tunç karara karşı çıkıp Sav'a saldırdı. yönetmeliğin değiştirilmesi ağırlığımızı koymasak bu sonuç bile için zaman kolladı. Irmak hükümeti zamanında Prof. Turhan Esener Tunç un yeni başvurusunu da reddetti. MC hükümeti işbaşına gelir gelmez Tunç müracatını yenilledi. Bakan da Tunç' un görüşünü benimsemiş olacak ki yeni bir yönetmelik hazırlıklarına gir di. Ancak Bakanın yetkisi böyle bir iş yapmaya yetmemektedir. Bakanlık ancak yönetmelik yapar. Yönetmelik leri Danıştay bozar. Zaten Sav döne- minde hazırlanan yönetmeliğin bozul ması için açılan dava da reddedilmiş tir.

Y — Çalışma Bakanlığının yeni yönetmelikle ilgili çalışmaları ne durumda?

B — Bakanlık yönetmelik hazır larken İşçi temsilcilerinin, işveren tem silcilerinin ve Yüksek Hakem Kurulu nun mütalaalarını alır. Bakanlık mü talaalarını almak üzere her üç kurulu şa da başvurdu. Yüksek Hakem Ku rulu'ndaki görüşmeler oldukça ilginç. Yüksek Hakem Kurulu'nun Danıştay dan gelen üyesi girişimi bir partizan lık olarak nitelendirdi. Yargıtay tem silcisi isteğe katılmadı. İşverenler Konfederasyonu temsilcisi tek sendi ka tezini savundu. Üniversite çekim ser kaldı. Türk—İş ve Çalışma Bakan lığının memurları ise yönetmeliğin de ğişmesi görüşünü benimsediler. Ge rekçenin siyasi kanaata göre düzenlen diğini yeniden yönetmelik tanzim et meye hakları olmadığını Noter kana lıyla bildirdim.

Y — Şimdi ne olacak ?

B — Ağustos ayının ilk haftasın da yetkili kurulumuz olan genel ku rulumuzu toplayacağız. Sendikamızın bundan sonra izleyeceği tutum bura da kararlaştırılacak. Kongrede DİSK'e katılıp katılmama konusu da görüşü lecek.

Y — DİSK'in son genel kurul kararı konusundaki düşünceleriniz neler?

B — DİSK'in son genel kurul kararı CHP dahil siyasa mücadele eden bütün kuruluşları desteklemeyi amaçlayan yuvarlak bir karardır. An cak DİSK Türk—İş'ten çok daha tu tarlı bir mücadele vermekte. Tabanı ile tavanı arasında kurulan bağ hem bilinçli hem de çağdaştır. Sınıfsal mü cadelesini de uyguladığı metodlarla ve yetenekli kadroları ile her geçen gün geliştirmektedir. Türk—İş'te bü tün bunlar olmadığından her gün bi raz daha ufalıp kamu oyu nezdindeki itibarını yitirmektedir.

FAŞİZM

Faşizm, mali sermayenin en gerici ve en saldırgan gruplarının açıkça tedhişe ve kaba kuvvete, dayanan diktatörlüğüdür. Bu diktatörlüğün amacı içte işçi sınıfının örgütlerini yıkmak ve bütün ilerici güçleri ezmek, dışta da dünyaya hakim olmak için istila savaşları hazırlamak ve açmaktır. Faşizm bu iç ve dış amaçlara sosyal demagoji ve korkutma, yolları ile ulaşmaya çalışır.

Kapitalizmin genel buhranı içinde tekelci burjuvazi kendi egemenliğini sürdürmek ve kapitalizmin iflasını geciktirmekumuduyla emekçilerin hayat seviyesine ve demokratik haklarına önce sataşır, sonra saldırır; polis usulleriyle devlet idare, etmeye girişir.

Burjuva demokrasisinin ve parlementerizmin, eski usulleriyle hakimiyetini sürdüremiyeceğini ve emekçileri ezip kapitalizmi kurtaramayacağını gören bazı ülkeler burjuvazileri, faşizmi kurmuşlardır. Bu ülkeler İtalya, Almanya ve Japonya ve daha bazı küçük ülkelerdir.

Faşizm, ilk ortaya çıktığı sıralarda, yığınların desteğini sağlamak için karanlık bir biçimde bazı anti-kapitalist sözler söylemiş olmakla beraber aslında büyük burjuvazi, büyük toprak sahiplerinin diktatörlüğü için kurulduğunu daha sonra gizleyememiştir.

Faşizmi hakim ve orta sınıfların gerçek bir halk hakimiyetinden ve sosyalist devrimden korkuları beslemiştir. Faşizmin anti-kapitalist ve anti-kominist ikili davranışından anti-kominizm ayakta kalmış, anti-kapitalizm uygulanamamış, zamanla unutturulmuştur.

Faşizm toplumda herhangi köklü dönüşümün eseri veya kendisi değildir; tersine, ekonomik-sosyal yapı içinde liberal demokrasinin yerine açık diktatörlük getirilmiştir. Böylece demokratik icaplardan rahatça uzak kalan hakim sınıflar işçi hareketlerinden ve emekçi yığınların baskısından kurtulmuş, onları ezmişlerdir.

Alman faşizmi Alman kaba ekonomi politiğinin en gerici unsurlarını, son haddine varan şövenliğini, yabancı ülkeleri işgal taraftarlığını ve Almanya'nın içinde sözde "sosyal barış" ilkesini bol bol kullandı. Sosyalizmin ve ilerici insanlığın yeminli düşmanları olan Alman faşistleri, ikiyüzlülükle anti-kapitalist aldatmacalara ve demogojiye vurgular ve kendilerine nasyonal sosyalist (milli-sosyalist) dediler. Faşist iktisatçılar ırk üstünlüğü ve hayat, sahası teorileri ile Hitler Almanyasının başka ülkeleri işgal ve yağma etmesini haklı gösterdiler. Tarih bütün bunların yanlış ve saçma olduğunu ispat etti.

EŞİTLİK

Eşitlik kavramı, değişik koşullar altındaki çeşitli sosyal gruplara birbirinden çok farklı anlamlar ifade eder. Burjuva görüşünde eşitlik sadece vatandaşların yasa karşısında eşitliğini anlatır, halbuki aynı yasalar insanın insan tarafından sömürülmesini himaye etmiştir, ekonomik ve siyasi eşitsizlikler son derece yaygındır. Şu halde burjuva eşitliği biçimseldir. Derebeyliğin eşitsizlik biçimlerine karşı burjuvazinin devrimci mücadelesi zamanında ileri bir rol oynayan eşitlik işareti, burjuvazinin zaferinden sonra yığınları aldatmak ve ezmek için bir araç haline getirildi.

19. Yüzyılın birinci yarısında burjuva eşitlik görüşünün şekilci ve ikiyüzlü niteliği kendini iyice belli edince küçük burjuva eşitlik teorileri büyük bir geçerlik kazandı. Bu teorilerin Proudhon vb. gibi aşırı taraftarları üretim araçlarında özel mülkiyetin kaldırılmasını ve üretim araçlarının sosyalleştirilmesini anlamamışlardı. Bunlar eşitliği özel, mülkiyet alanında eşitlik ve herkesin çalışması karşılığı aynı ödülü alması olarak anladılar.

Bilimsel sosyalizm "eşitlik" ile ferdi gereksinmelerin ve ferdi hayatın eleştirilmesini değil, sınıfların kaldırılmasını, yani:

(a) Kapitalistler iktidardan uzaklaştırıldıktan ve üretim malları alındıktan sonra, bütün insanların sömürülmekten "eşit" kurtuluşunu; (b) üretim araçları üzerindeki bütün özel mülkiyetin "eşit" olarak kaldırılmasını; (c) herkesin kabiliyetine göre çalışmak eşit ödevini ve bütün insanların başardıkları işin miktarına göre ödül almak "eşit" hakkını.. ifade eder. Bundan başka bilimsel sosyalizm, ne sosyalizm ne de sosyalizmin daha yüksek aşamasında insanların zevklerinin ve gereksinmelerinin nicelik ve nitelik bakımından birbirinin aynı ve birbirine eşit olmadığı ve olamayacağı varsayımından yola çıkar. Bilimsel sosyalizmin eşitlik anlayışı budur.

Tam eşitliğin sağlanması ancak üretici kuvvetlerin devamlı ölçüde gelişmiş olacağı ve tamamen insanlığın yararına hasredilmiş bulunacağı, sosyalizmin daha yüksek aşamalarında gerçekleşebilir.

SOSYALİST TOPLUMUN ULUSAL GELİRİ

Sosyalist toplumun ulusal geliri bir yıllık toplam sosyal ürünün işçiler, köylüler ve üretime katılan aydınlar tarafından o yıl yeniden harcanan emeği cisimleştiren kısmıdır. Kapitalist sistemden farklı olarak sosyalist sistemde ulusal gelirin tamamı emekçilere ait olur.

Sosyalist sistemde ulusal gelir kapitalist sisteme göre çok daha hızlı yükselir; çünkü kapitalizme özgü üretim keşmekeşi, israf, ekonomik buhranlar sosyalizmde olmaz. Ulusal gelirin yükselmesi önce sosyal emeğin verimliliğini, sonra da maddi üretimde çalışan emekçi sayısını çoğaltır.

Ulusal gelirin üleşilmesi sosyalizmin temel ekonomik yasasının icaplarına uygun olur ve işçi, köylü ve aydınların gelirini sürekli olarak arttırır.

Sosyalist toplumun ulusal geliri tüketim ve birikim fonlarına ayrılır. Tüketime ayrılan fonlar halkın durmadan artan maddi ve kültürel gereksinmelerini gidermeğe hizmet eder. Birikime ayrılan fonlar sosyalist üretimin, üstün bir teknik temele dayanarak ileri atılmasının ve hızla olğunlaşmasının maddi koşullarını temin eder.

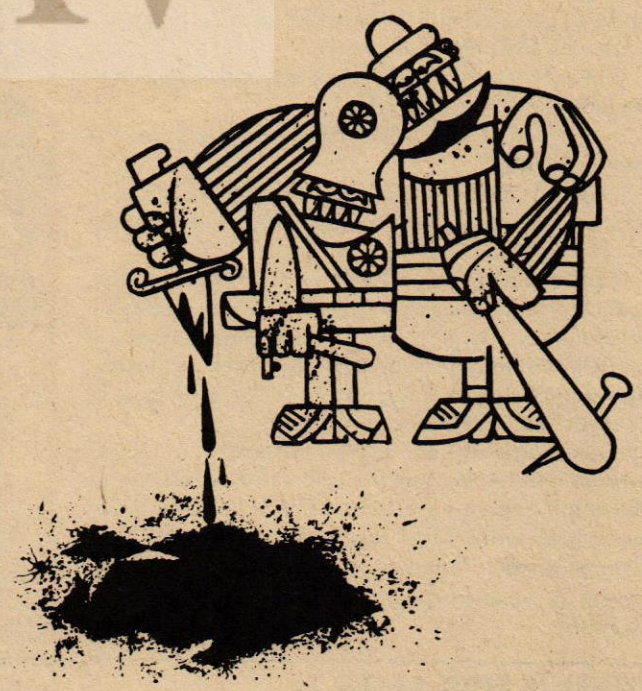

emekçinin sözlüğü

KÂR:

Ücretli işçilerin çalışmalarıyla, yaratılan artı-değer, kapitalist toplumda bütün sömürücü sınıfların gelirlerinin kaynağıdır. Kar da, sermayelerini emtea üretimine yatırmış olan kapitalistlerin aldığı artı-değerdir.

Kar, artı-değerin değişik bir biçimidir. Dış görünüşüyle kar sermayenin meyvası gibi görünürse de bu aldatıcıdır.

Kar yüzdesi üretilmiş olan artı-değerin tamamının, avanse edilmiş olan sermayenin tamamına nisbetidir.

Çeşitli sermaye kolları arasındaki rekabet bir koldan ötekine sermaye transferlerine yol açar ve böylece kapitalist üretimin bütününe uyan bir ortalama kar haddi teşekkül eder. Kapitalist sanayiin çeşitli kolları arasında emeğin ve üretim araçlarının dağılımı bu ortalama kar haddi yasası sayesinde olur ve işler.

Kar hadlerinin böylece eşitlenmesine takiben metalar kendi değerleriyle değil kendi üretim fiyatlarıyle (maliyetleri esası üzerinden) satılırlar. Üretim fiyatı metaın üretim giderleri ile ortalama karın toplamına eşittir. Üretim fiyatı, değerin değişikliğe uğramış biçimidir. Bütün metaların üretim fiyatları, bütün metaların değerleri toplamına eşittir. Metaların değerlerindeki her değişiklik, metaların üretim fiyatlarında değişiklik meydana getirir.

Kapitalizmin gelişmesiyle kapitalin organik terkibi yükseldikçe ortalama kar haddinde bir düşme eğilimi ortaya çıkar. Aynı zamanda karlar toplamı ise yükselir. Kar haddinin düşme eğilim yasası kapitalizmin çelişmelerini ağırlaştırır.

FAİZCİ İKRAZ SERMAYESİ:

Sahibinin, bir süre için faiz karşılığında kapitalistin emrine verdiği para-sermayedir. İkraz faizi kapitalist sanayicinin artı-değerden ikrazcı sermaye sahibine verdiği bir kısımdır.

Kapitalist kredi ikraz sermayesinin hareket biçimidir. Bunun başlıca şekilleri ticaret kredisi ve banka kredisidir. Toplumun likid fonları bankalarda toplanır, bankalarda bu fonları para-sermaye biçiminde sömürücü kapitalistlerin, sanayicilerin ve tacirlerin emrine tahsis eder. Kredinin olgunlaşması kapitalizmin çelişmelerini keskinleştirir. Sermaye sahipliği ile sermayenin kullanılmasının birbirinden ayrılması, kapitalist mülkiyetin asalak niteliğini daha da iyi meydana çıkarır.

Kredilerin gelişmesiyle banknotlar, kambiyo mektupları karşılığı bankaların dolaşıma çıkardığı kredi paraları büyük bir genişliğe ulaşır. Kapitalist toplumun hakim sınıfları kağıt para çıkarılmasını emekçilerin daha fazla sömürülmesi için kullanırlar. Enflasyon yoluyla devlet giderleri halk yığınlarının sırtına yüklenir.

SOSYALİST PLANLAMA

Kapitalist sistemde sektörler arasındaki orantı olursa, bir rastlantı ile olur. Ve ekonomi "devri" bir tarzda, peryodik buhranlardan geçerek gelişir. Sosyalist ekonomi ise, sosyalizmin temel ekonomik yasasının ve ulusal ekonominin ahenkli gelişmesi yasasının gereklerine uygun olarak, sosyalist devletin koyduğu orantılar esası üzerinde yükselen bir çizgiyi yüksek bir tempoyla izleyerek, kesintisiz gelişir. Sosyalist ekonomi buhran bedir bilmez.

Planlı sosyalist ekonomi işsizliği yok eder ve toplumun bütün işgücüne tam istihdam sağlar; bütün toplumun gereksinmelerini karşılamak amacı ile üretimi geliştirir. Oysaki kapitalistler sadece kar haddinin en yüksek olduğu kollarda yatırım yaparlar; bir de işsizlikten memnun kalırlar.

Planlı sosyalist ekonomi bilimin ve tekniğin, ulusal ekonominin gereksinmelerine uygun olarak metodik gelişmesine olanak verir. Kapitalist sistemde ise teknik ilerleme rekabet yasasına ve üretim, keşmekeşini çarpar ve üretim dengesizliğini çok arttırır.

Sosyalist planlama, kapitalizmin en çok kar anlamındaki rantabilite kavrayışının tersine rantabiliteyi ulusal ekonominin tümü açısından ele alır. Bir de kapitalizme özgü israflara son verip her işletmede ve ulusal ekonomi ölçüsünde bütün kaynakların en ekonomik ve en verimli tarzda kullanılmasına olanak verir. Yeni kaynaklar ve yeni usuller bulur.

Sosyalist Devlet, çeşitli girişimler arasındaki üretim ilişkilerini düzenler ve sosyalist üretimin en rasyonel coğrafi dağılımını temin eder.

Ekonomik planlama ancak ve ancak üretim araçlarında sosyal mülkiyet olduğu ve sosyalizmin ekonomik yasaları yürürlükte bulunduğu takdirde, yani sadece sosyalist bir sistemde gerçek görevini yapabilir.

bir öyküm üz var..

bekir yıldız

KESİK EL

Tanrı, günün birinde bir insan yarattı Urfa' nın Harran ovasında. Yeni biçilmiş buğday başakları arasında düştü anasının donuna. Deniz gibi ovada, kadının sesi birkaç kez çınladı. Adam koşup geldi karısının yanına ve bağırdı:

- Neden köpek gibi ulumadasan avrat?

Kadın yere kıçüstü oturmuş, iki elini de arkaya dayak yapmıştı. İniltili bir sesle:

- Çocuk donuma düştü herhal, diyebildi..

- O nasıl bağırtı öyle? Ben de ırzına geçiyler sandım. Donunu aç da bakalım, oğlan mı?

Adam, karısına yardım etti. Kırk düğüm vurulmuş gibi sımsıkı bağlanmış, uzun donun uçkurunu çözdüler. Adam çocuğu dondan dışarı aldı. Çocuğun önünde bir şey göremeyince:

- Çüş ulan avrat, kız kuzladın, dedi ve karısının yüzüne düşman düşman baktı.

Kadın utandı:

- Kabahat benim mi? dedi. Her zaman oğlan mı olurmuş!..

- Olsa canın mı çıkar? Köy yerinde başımı önüme yıktın. Döl dediğim oğlan olmalı. Kızı netmeli. Aldık işte başımıza püsküllü belayı.

Bu sıra gökten yere vuran kızgın güneşin altında bi çTanrı bereketi, cıyak cıyak ağlıyordu. İster kız olsun, ister oğlan, yaşamak için dünyaya gelmişti, Harran ovasının böğründe...

Çocuk, yazın toprağın, kışın çamurun içinde büyümeye başladı. Evdeki iki erkek çocuk arasında, bu kızcağız öksüz gibiydi. Biricik kusuru da dişi oluşuydu. Yaşını, babası bilmiyor, ama anası zar-zor çıkarabiliyordu:

- Donuna düşeli on üç yıl oldu, herhal, diyordu.

O gün Fadime, tarlaya, babasıyla ağabeylerine azık götürmeye hazırlanıyordu.

Anası önüne dikeldi:

- Dur hele, dedi. Bu fistanla olmaz gayri. Giy bakalım benim şu eski çarşaflarımı.

- Ama ana, daha benim emsallerim giymedi ki bu esvabı.

- Sen onlara kulak vermeyecen bugünden tez. Hem namusta ileri olan, ekinde de ileri olur. Önce sen giy ki, şan, şöhret bize yazılsın.

Fadime istemiye istemiye giydi, anasının kara kefenini. Büyük geldi.

- Bu çarşaf beter büyük ana diye, sızlandı kızcağız.

- Ben de ilk kez giydiğimde büyüktü. Bu her zaman böyledir işte. Kızlar, analarını kovalar namus cihetinden. Anan gibi iri mi olunca giyecen sandın, yeer giresice. Ben onun çarasını bilirim.

Kadın, beldeki kuşağın arasına, çarşafın uzun kısmını yerleştirip sıktı.

- İşte bu kadar, dedi. Çarşafın uzunluğuna el atılıp emme; genişliğine ilişilmez. Dur hele kız, yüzünü de örtecen. İndir bakalım peçeyi.

Fadime peçeyi indirdi. Dünya karanlık oldu, ana rahminden sonra bir kez daha...

- Ana, ben eyi göremiyem, dedi. Nasıl gidecem e lalemin önünden?

- Çarşafı giymek bir mutluluk canı çıkasıca.... Kız kısmı yiğitse, elalem ölür onun gözünde, günlünde...

Fadime koltuğunun altındaki azıkla düştü yola. Sıcaktan yarılmış toprağın üzerinde, loğ taşı gibi yuvarlana yuvarlana gidiyordu. Bir gün önce güle oynaya gittiği yollara, şimdi Fadime'nin kara bir gölgesi, düşüyordu. Bu ince kızın gölgesi, yumruk altında ezilmiş soğan gibi yamyassı olmuştu sanki...

Günün birinde, kara peçenin altında, cıvıl cıvıl oynayan gözlerinin içine bir ışıkla beraber Osman'ın şekli düştü. Fadime kesinlikle bilmiyordu bu genç Osman'ın çizgilerini. Kuyu başında su çekerken mi, yoksa komşularından dönerken mi düşmüştü? Olan olmuştu artık. Gözündeki çizgiler gönlüne battı, Osman' a sevdalandı.

Fadime, bir bayram günü, köy meydanından geçerken, Osman da karşıdan geliyordu. Birbirlerini geçtiler. Fadime üç-beş adım sonra şeytana uyup, döndü arkasına. Osman da dönmüştü nedense. Fadime çok korktu. Başını çevirmesiyle tabanlarını yağlayıp hızlandı. Osman, kimin nesi olduğunu çıkaramadı. Gözüyle izledi Fadime'yi. Girdiği evi belleyince, "Demek Fadime" dedi kendi kendine.. Böylece onun da gönlü, aşka aralandı...

Birkaç ay sonra Osman, askere gitti. Fadime' ye vurgun, Fadime'nin aşkıyla darmadağın...

Henüz Osman'ın "Ulaştım asker ocağına" haberi varmadan köye, babası Fadime'yi Murtaza'ya verdi..

Anası açtı bir gün meseleyi Fadime'ye:

- Haberin var mı kız, dedi. Yakında Murtaza' ya varacan?...

Fadime'nin dudakları titredi, yüreği gümbür dedi.

- Murtaza da kimmiş?

- Sen, ne demeye sorıysan kız? Bizim zamanımızda, "Şuna varacan" denildi mi, utanır da yarılacak, yer arardık. Murtaza kim olacak, herifin biri işte.

- Ama an!..

Fadime'nin anası hala karşısında sırık gibi dikilen, utancından kaçıp gitmeyen kızını görünce, öfkesinden böğrüne bir yumruk indirdi:

- Eğer bir sefer daha ağzını açarsan, diline çiyanları salarım.

Fadime boynunu bükerek ahıra gitti. Bir köşeye bü zülüp kara yazısına ağlamaya başladı. Ne olurdu sanki, Osman'ı çıkıp gelseydi şimdi. Asker mavzerini çekip kaçırsaydı onu, köy yerinden...

Bu sıra bir hışırtı duydu. Olduğu yerden sıçradı. Bir süre bekledi. Bu hışırtı, Fadime'ye, akreplerin yılanların hışırtısı gibi geldi. İçinden: "Gelin, sokunbeni," dedi. "Geberip gidem".

Olduğu yere tekrar çöktü. Bir süre ağlayamadı, düşünemedi..

Gelin gitti Fadime..

Murtaza'nın koynuna gireli henüz bir hafta bile olmamıştı.

Bir akşam, gün ışıklarını Harran ovasından çeker ken, Murtaza, Fadime'ye seslendi.

- Atımı hazırla!..

- Nere gidecek bu saatta?

- Bak avrat, sana bir sır verecem. Benim ekmeğim Suriye'de. Yani ben kaçakçıyam. Ölüm böyle, gölgem gibi kovalar beni. Emme sen de bugüne bugün kaçakçı avradı sayılın. Er olacan, baskın yapıp beni sorarlarsa, "Düvene gitti," diyecen. "Hangi düvene?" diye sordular mı, "Kadın kısmı kocasının düvenini bilir mi?" diye kestirip atacan. Her gidişimden sonra iki sefer güneş doğup gün olacak, ben gelirim. Eğer gelmezsem yarı canım gitti bilesin..

Fadime'nin nutku kurumuştu. Bir süre konuşamadı. Sonra kendini toparlayabildi:

- Yarı ölmek neymiş ağam? diye sordu.

- Kaçakçı kırk canlıdır. Ha dedin mi ölmez. Biz yaralanırız emme kolayına ölmeyiz. Yarı ölüm, yaralı olmak. Eğer vurulur bir yerde çöreklenirsem, atımı bekle.. O bulur evi..

Murtaza atına bindi. Gecenin karanlığında süzülüp gitti. Fadime ardından bakakaldı.

Gün henüz ışımadan, horozlar öttü. Harran ovasına koyulan eşeklerin zırıltısı, Fadime'yi uyandırdı. Güneş iki adam boyu görünmüştü ki, kapı vuruldu.

Fadime korkuyla sordu:

- Kim o? Ne istersin?

- Benim, aç, Osman..

Fadime'nin kalbi hopladı. Hiç bir şey düşünmeden kapıyı araladı. Osman içeriye süzüldü. Fadime fit riyordu:

- Sen askere gittindi emme, diyebildi.

- Dün geldim. Sana bir çift sözüm var. Diyeceğim şu ki.. Eğer kocan ölürse.. Duymuşam ki kaçakçıymış.. Kaçakçının ömrü belli olmaz, anlıymısan?

Bu sıra kapı hızla vuruldu.

Fadime'nin yüreği, korkuyla yarıldı sanki:

- Eyvah, Murtaza! Öldüm işte!.

Osman da şaşırmıştı:

- Sakla beni, sakla bir yere, diyebildi.

İçeriye seyirttiler. Osman yerdeki hasırın içine sarındı. Fadime can korkusuyla o kadar ağırlığı gık demeden duvarın bir köşesine dayadı. Sonra yelden tez gidip kapıyı açtı.

Murtaza içeri girer girmez homurdandı:

- Sınıra mayın döşemişler, dedi. Ekmeğimize kan doğrandı sayılır...

Fadime sapsarı kesilmiş, hiç konuşamıyordu. Odaya girdiler. Murtaza her zaman yerde serili hasırı göremeyince, sağına soluna bakındı, duvara dayalı olan hasırı gördü. Bir anda yüzü değişiverdi. Hasırındı şında kalan, iki ayak görmüştü.

- Kim ulan bu ? Gavur dölü.

Fadime titriyordu:

- Kurbanım olam, heç bir kötülüğümüz yok. Heç bir kötülüğümüz...

Murtaza, Fadime'nin sözünü bitirmesini beklemeden, omuzundaki mavzeri, hasıra doğru yönetti ve hasırı aşağıdan yukarıya taradı. Bu arada Fadime'nin çığlıkları köyü, yerinden sarstı.

Hasıra sarılı olan Osman, gık diyemeden ölmüş, hasır açılmış ve Osman, kanlar içinde yere yuvarlanmıştı.

Fadime'nin çığlıklarına ve mavzer sesine koşan, köylüler, kapıyı omuzlayıp avluya girdiklerinde, oda kapısının ağzında Murtaza'yı, elinde mavzeriyle gördüler. Köylülerin bir şey sormalarına vakit kalmadan Murtaza kudurmuş gibi bağırdı:

- Yılına varmadan dostunu içeri aldı. Kahpe dölü.. Namusumu tümden temiz edecem. Herifi öldürdüm. Sıra aha şu, orospu şahında. Engel olanın anasını avradını..

Kalabalığın içinden biri ileri atılıp, Murtaza'nın önüne durdu:

- Bu iş bana düşer, dedi. Namusumuza seni ortak etmem. Eğer ben, bu dölün kardaşıysam, onu bana teslim etmelisen.

Ağabeysi, kalabalık arasına sinen Fadime'yi çekip aldı ve sürüye sürüye evlerine götürdü. Az önceki Fadime'nin çığlığı, henüz kulaklarda ufalanmamıştı ki, bu kez anasının çığlığı köyü sarstı.

Ağabeysi, avluda bacısını bıçağıyla öldürdü ve sonra, dostuna kapıyı açan sağ elini kesip aldı. Büyük bir rahatlıkla avludan odaya geçti. Aşiretlerinin mızrağını evin önüne dikti. Daha sonra, mızrağın üzerine Fadime'nin kesik elini geçirdi. Ağabeysi için bu mızrak, savaşta ele geçen düşman sancağından daha kutsaldı şimdi..

Böylece Fadime'nin ölümü; ailesine, dünyaya gelişinden daha büyük, şan ve ün kazandırdı...

TÜSTAV

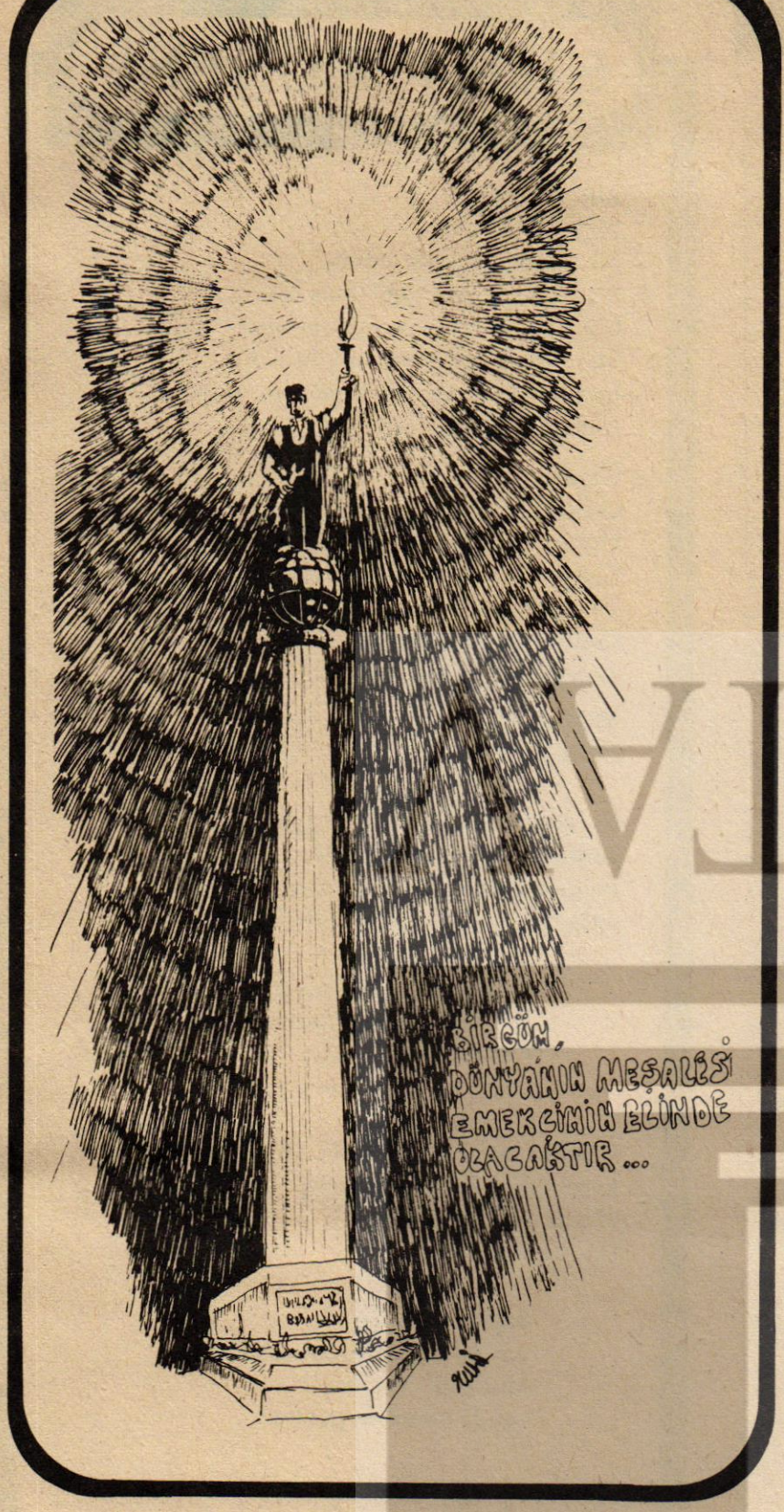

İşçi sınıfı kimlere karşı kimlerin öncüsüdür...

İşçi sınıfı çağımızın en ileri, sonuna kadar devrimci, kapitalist düzenin değişmesinden, kapitalist sömürünün, sona ermesinden yanadır. İşçi sınıfının zincirlerinden başka yitirecek hiç bir şeyi yoktur. Bundan ötürü de, işçi sınıfı, devrimci öncü sınıf olarak tanınır.

İşçi sınıfı kimlere karşı, kimlerle mücadelede, kimlerin öncüsüdür? Bunabir göz atalım.

İşçi sınıfı, önce finans kapital tahakkümüne, tekelci sömürüye ve genel olarak kapitalist sömürü ve kapitalist düzene karşı mücadele etmektedir. Geri kapitalist toplumlarda, sömürücü sınıflar arasında, kapitalizmin öncesinden kalma sömürgenler, yani toprak beyleri, ağaları ve tefeci bezirganlar da yer almaktadır. Bunlar da sömürüye ortaktırlar. İşçi sınıfı, geri kapitalist toplumlarda, toprak beyine, tefeci bezirgana karşı mücadelenin de öncülüğünü yapmaktadır.

İşçi sınıfı, bu mücadelesinde kimlerle beraberdir.. Bir de bunu gözden geçirelim..

Önce yoksul köylülerle beraberdir. İşçi sınıfının en yakın müttefikleri yoksul köylülerdir. Kırların yarı proleter köylüleridir. İş buldukça işgünü satan, öte yandan küçücük verimsiz bir toprak parçasını işleyenlerdir.

Emekçi küçük burjuva tabakaları, tekelci kapitalist düzen gitgide kendilerini daha fazla ezdiğinden, finans kapital tahakkümünü sırtlarında hissettiklerinden, kendileri de sömürüldüklerinden, işçi sınıfının yol arkadaşlarıdır. Küçük ve orta köylüler, şehir küçük burjuvazisi, işçi sınıfının sabırlı çabası, doğru politikasıyla kavgaya kazanılır. Küçük burjuvazinin aydın kesimleri, başta öğretmenler, mühendisler, doktorlar, kafa emeği ağır basan her türlü kafa emekçileri olmak üzere, işçi sınıfına en yakın küçük burjuva kesimleridir.

İşte işçi sınıfı, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolundaki kavgasında, bütün bu emekçi sınıf ve tabakaların öncüsüdür.

Bu mücadelede, yani işçi sınıfının düşmanlarına karşı, yol arkadaşlarıyla birlikte verdiği mücadelede, tarafsızlaştırılabilecek olan, hiç değilse tarafsızlaştırılmalarına çalışılacak olanlar da vardır. İşçi sınıfı bunların, kavganın ilk adımında kendi karşısına çıkmadan, yol kenarında durmalarını, sağlamaya çalışmalıdır. İşçi sınıfı sömürüye son vermek, sosyalist toplumu kurmak ve giderek sınıfsız toplumu varmak hedefine doğru giderek, çağımız kapitalist toplumlarında karşısında önce finans kapital ve ortaklarını bulmaktadır. Finans kapital ve ortaklarıyla mücadele sırasında, sömürüden aldığı pay finans kapital tarafından engellenen, azaltılan, kemirilen, her an tekelcilerin tehdidi altında olan, onlarla çelişki içinde olan tekel dışı, vahşi sermaye kesimleri, kendileri de sömürücülerden oldukları için işçi sınıfıyla yol arkadaşlığı etmezler ama, yol kenarında durmaları sağlanabilir.

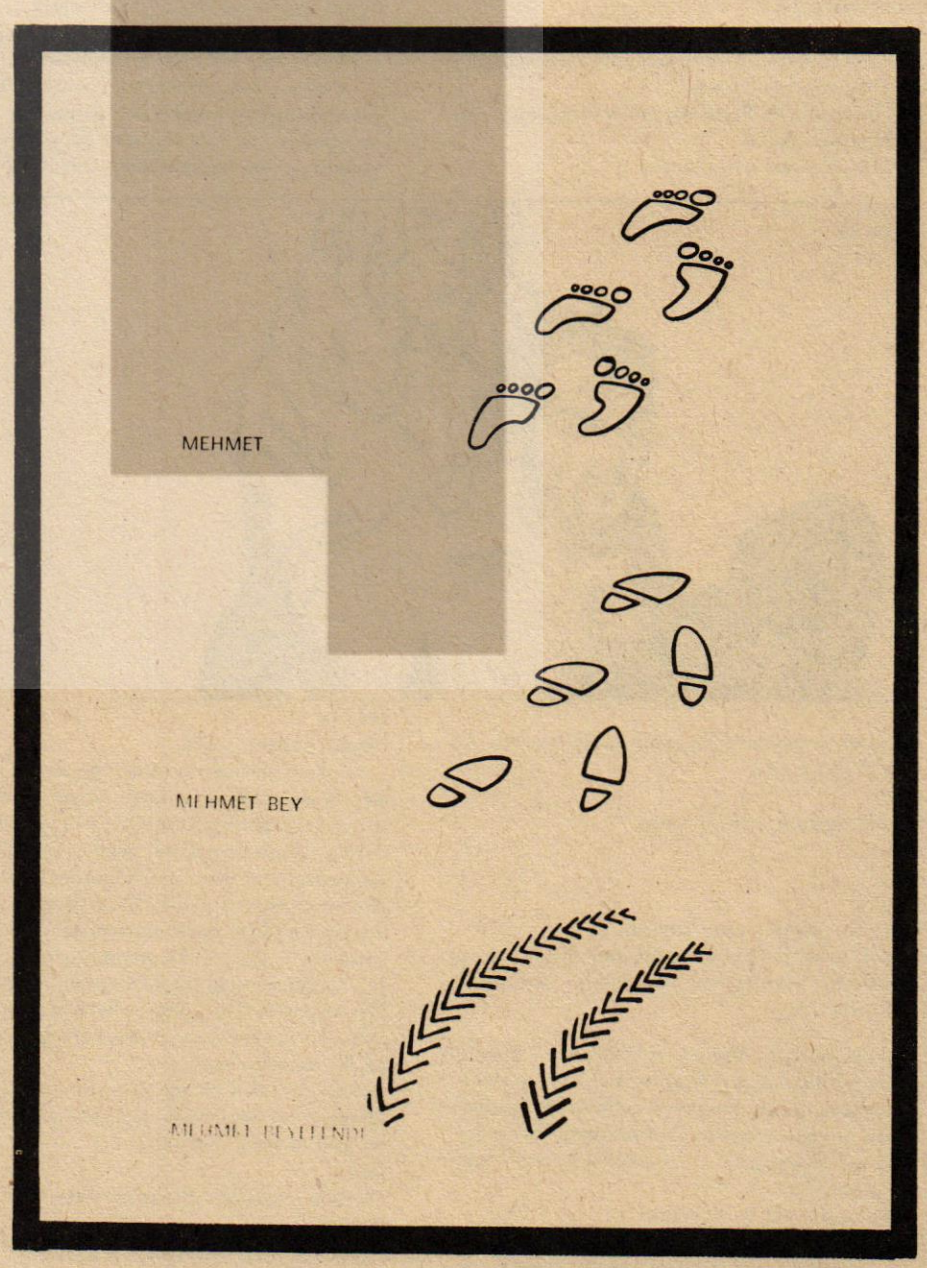

SOSYAL SINIFLAR

"Sosyal sınıflar tarihi bakımdan belirli bir sosyal üretim sistemi içinde işgal ettikleri yerle, üretim araçlarıyla olan ilişkileriyle, çalışmanın sosyal kurulu şunda kendilerine verilen rol ile ve bunların sonucu olarak elde ettikleri sosyal servetten kendi paylarını alma ölçüsüne ve usulüne göre birbirinden ayrılan büyük insan gruplarıdır."

"Sosyal sınıflar öyle insan topluluklarıdır ki bunlardan biri, belirli bir sosyal ekonomi sistemi içinde tuttuğu yer sayesinde ötekinin emeğinin ürünlerini kendine mal eder."

Sınıfların doğuşu, üretim araçlarında özel mülkiyetin ortaya çıkmasına ve iş bölümünün belirip gelişmesine sıkı sıkıya bağlıdır. Kölelik düzeni diye bilinen ilk çağ dünyasında köle sahipleri ve köleler, esas sınıflardı. Feodal düzenin temel sınıfları toprak sahipleriyle toprak köleleri idi. Kapitalist toplum düzeninin temel sınıfları üretim araçlarına sahip olan kapitalistlerle bu üretim araçlarında çalışan ve fiilen üretimi yapan işçilerdir.

Her üretim tarzında sömürülen sınıflar emekleriyle bütün sosyal zenginlikleri yaratırlar; bu sosyal zenginliklerin aslan payını da üretim araçlarına sahip olan sömürücü sınıflar kendilerine mal ederler. Sınıflar arasındaki çelişmeler, ister istemez, çatışmalara yol açar. Kölelerin köle sahipleriyle, toprak kölelerinin de rebeylerle çatışmaları sadece bir sınıflı toplumun yerini başka bir sınıflı toplumun, bir sömürücü düzenin yerini başka bir sömürücü düzenin alması sonucunu doğurdu. Halbuki işçi sınıflarının ve sömürge, yarı-sömürge ülkeler emekçilerinin mücadelesi kapitalizmin yerine sosyalizmi kurmakla sınıflı toplumlara ve insanın insan tarafından sömürülmesine son verecektir.

CEMİLE

ORHAN KEMAL

BU ROMAN, GRAFİK STÜDYO S REKLAM AJANSINDA RESİMLENDİRİLMİŞTİR

Koca avluda, çamaşır yıkayan çocukların başını sabunlayan, kapı aralığında güneşleyenler....
Bir tarafta, başta dokumacı Musa'nın sarı oğlu alayla çocuk çelik çomak oynamaktaydılar. En çirkin küfürler çakmak gibi çakıyordu. Çocukların çeliği çok defa Cemile'nin yakınlarına düşüyordu. Birinde geldi bakır leğenin kenarına çarptı. Cemile, sıçradı:
-Piçler!
Bu sırada Güllü koşarak geldi.
-Çamaşıra oturdunda bana niye haber vermedin kız
Cemile omuz silkerken Halime, Şemsa'da gelmişlerdi.
-Kolay gelsin biz de yardım edelim mi?
Güllü
-İstemez istemez...dedi yardımınızla çok yaşayın Cemile
-Siz de serersiniz.
Derken kızlarda bir çene yarışı başladı. Kimi şaka kimi yarenlik laflarıyla doluydu konuşmaları...
Dışarıdan Camgözün naraları işitilirken karakız avluya girdi. Ayakta duramıyor sallanıyordu.
-Uçuyorum allööö!. on şişeyi üç kişi devirdik....
Başım tımarhane gibi fırlanıyor.
-Kimnen içtin.
-Bizim emmioğlu, bir, birde şunun(Cemile'yi göstererek)devecisi!.
Cemile
-Dert!. dedi. Niye benim devecim oluyormuş?
Kahkahayla gülen karakız
-Sana yangın!. dedi, develerini tekmil, satar uğruna harcarım diyor.
-Develeri başında parçalansın.

Kızlar Karakızı zorla götürdüler ve İzzet Ustaların yatırdılar. Oysa Cemile üzgün ve tedirgindi.
Daha sonra, Sadri ve Cemile evin alt katında sırayla yıkandılar. Cemile çamaşırları mandallayarak astı. Odaya döndüğünde.
-Ben yatacağım babilo, ama havada yağmur var.. Yağmur yağarsa çamaşırları topla sonra berbat olur...!
İhtiyar Malik yanındaki pencereden dışarıya baktı. Havada gerçekten yağmur vardı. Perdeyi indirdikten sonra kızının arkasını yorganla güzelce bastırıp, çorap yamamağa koyuldu.

Önündeki mangala cezveyi sürdükten sonra, dışarıdan bir ses geldi. Bu sesin sahibi ihtiyar Muy'du. İhtiyar Muy'un elinde telleri at kılından yapılma bir çeşit saz olan gusiisi vardı.
İhtiyar Muy, Malikin hemşehrisi, çocukluk arkadaşıydı. Tara ırmağı boyundaki kasabalarında, beraber büyümüşlerdi. Anadoluya gelmeden önce birlikte dağa çıkmışlar, aynı pusuya düşürülmüş -lerdi. Diğer arkadaşları ölmüş ihtiyar Muy'da bacağından yaralanmıştı. İhtiyar Muy o gün bu gün bacağından sakattı.
İki ihtiyar dertleşirken vakit gelmişti. Tüm mahallenin çalar saatleri aynı anda çalmaya başladı İşçiler uyanmaya başladılar. Cemile zorla abisi Sadriyi uyandırdıktan sonra çay siyah zeytin ve ekmekten ibaret yemeklerini yediler.
Dışarı çıktıktan sonra acı poyrazı enselerinde, hisseden işçiler kalabalık halinde yürüyorlardı. Önde erkekler, arkada kadınlar çamurlara batа çıka giderken, kimi kayıyor, kimi çamurlara düşüyordu.

Cemile en arkadaydı. Bir yanında Halime bir yanında Güllü vardı.
Cemile:
-N'oldu soyka kız?diye sordu
Güllü:
-Kim
-Karakız
-Bilmem...Abimin orda zıbardı.
Bu arada erkekler birbirine laf atarak bol bol küfrediyorlardı. Kovalamaca ve gülmeler zortlar birbirini izliyordu.

Katip Necati kısaboylu arkadaşıyla çıkarken Cemile'yi düşündü. Arkadaşına fabrikaya gideceğini söyledi. Şehrin en büyük caddesi bomboştu. Işıkların birçoğu sönmüştü. Uzaklardan bekçilerin düdük sesleri geliyordu. Cemileyi düşünerek fabrikaya geldi.
Boşnak kapıcı kapıyı açarken.
-Ooo...Enişte!. dedi hoş geldin yahu!.
O her zaman kapıcılarla işçilerle senli benliydi, onlardan hoşlanırdı.
-Hoş bulduk dedi ve içeri girdi.
-Hayrola böyle gece vakti.

-Hiç işim var biraz da.
Kapıcı göz kırptı.
-Ne işi
Necati sadece güldü.
Dokumahanenin önünden geçerken kısaboylu, şişman bir adam, uzun boylu zayıf bir delikanlıyla yanında durdular. Delikanlı kızarıp bozarıyordu. Ve nihayet ayrılarak dokumalara girdi. Beriki
-Arkadaş, dedi ben Cemile'nin ev sahibiyim sennen konuşmak istiyorum biraz. diyerek apteshane aralığına girdiler. Musa konuyu açtı ve ne yapması gerektiğini söyledi. Bu arada oradan geçen Cemile'yi göstererek gidip konuşmasını istedi.
Necati baktı siyah göğüslük, beyaz başörtüsüyle, oydu. Su içmeye karşı musluklara gidiyordu. Yanında iki arkadaşı vardı.
Fırladı, kızların yanına varınca durdu. Gözleri kararıyor, başı dönüyordu. Kızların arkasındaydı. Kızlar işin farkına vardılar.
Güllü:
-Burada konuşmak olmaz görürler dedi.
Necati:
-Birşey sormak istiyorum diye kekeledi.
-Ne soracaksın.
-Kendisini babasından isteteceğim ne diyor?
Güllü:
-Cevap versene kız.
Cemile gülüverdi Güllü üsteledi.
-Cevap versene kız, Domuz.

ŞİİR KÖŞESİ

BİR YAPRAK
GÖNDER
Bir yaprak gönder bana,
Bir koruluktan koparılmış olsun,
hiç değilse evinden yarım saat öteden.
Sen oraya dek yürür güçleni.sin,
bense kalkar teşekkür ederim sana
o güzel yaprak için.

ÜSTAD
ÖĞREN!.
Haklıyım deme sık sık, üstad!.
Öğrencin de görsün, bırak.
Zorlama gerçeği:
Gerçek zora gelmez.
Konuşurken dinle biraz!.

MUTLULUK
TÜRKÜSÜ

Dalgalar arasında koşar gemi,
denizci karayı hayal eder.
Solgun gökyüzünde bir köşede,
evler görür, pırıl pırıl, altın gibi.

Aman dikkat kazandaki ateşe,
iyi hesap edin, koruyun burnu.
Fırtınayı, kasırgayı ite ite
yarıp geçeceksiniz bu suyu.

Gemici nasıl hayal eder
varacağını iyi bir limana;
biz de bilir ve deriz ki:
Her denizin kıyısı var.

Başlayalım işe bir kez,
var gücümüzle çalışalım.
Mutluluk fethedilir,
kendi kendine gelmez.

İş köle olmamakta,
yoksa çalışmak zor değil.
Çalışmak rüzgardır yelkenlerde,
çalışmak süt, kitap, dokuma.

Bekler eserler bitmeyi,
çağırırlar sizi göreve.
Çalışın, yorun kafanızı,
alın yakında yemişini.

Beşiğinde yatan çocuk
başlar öğleyin bağırmaya.
Büyüyecek gelişecek,
ister süt, ister mama.

Çocuk küçük kalamaz,
büyür ister istemez,
bekler süt veresiniz,
haykırır avaz avaz.

Fidan fidanken ağaç olur.
Taş taş üstüne ev olur.
Gün gelir bu ağaçtan, bu evden
bir bahçe, bir şehir kurulur.

Doğurmadı anamız bizi
hep acı çekelim diye.
Bir olalım, ant içelim haydi,
yeryüzünde mutlu yaşamaya.

bertolt brecht

TÜSTAV